

കേരളാ മനോരമ

‘ഒരു കർത്താവും
ഒരു വിശ്വാസവും
ഒരു മാനോഭിസായും’

Vol. XXIV
October 1965
No. 10.

ക്രിസ്തുരാജൻ ജയിക്കട്ടെ
(രാജതപത്തിരുന്നാൾ—ഒക്ടോബർ 31)

വരിസംഖ്യ മുൻകൂർ 3 ക.
വിഭാഗങ്ങളിൽ 4 ക.

CHRISTHAVA KAHALAM

(An Organ of the Catholic Re-union Movement)

ഈ ലക്കത്തിൽ

പുറം

1. പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ.	301
2. അപ്പൊസ്തോലിക പിതാക്കന്മാരും അവരുടെ ചില സാക്ഷ്യങ്ങളും — മോൺ. തോമസ് വടശ്ശേരി എൽ. ഡി.	303
3. ദൈവമാതാവും ഓത്തഡോക്സ് സഭയും. (തുടർച്ച) — ഫാ. സി. എ. ഏബ്രഹാം	306
4. മനുഷ്യൻ ആരാണ്? (തുടർച്ച) — ഐസക്ക് കുര്യൻ	309
5. കുരിശുമലയിലെ ക്രൈസ്തവശ്രമം. — തോമസ് മാത്യു കൊട്ടാരത്തുറംകുഴി	311
6. “ജപമാലരാജ്ഞി” — കെ. കച്ചിറമറ്റം	316
7. കൊച്ചുനജത്തിൽ ചേച്ചിയുടെ ഒരു കത്തു് — സി. പി. കുഞ്ഞന്നമ്മ	320
8. ഒരു പ്രാർത്ഥന — റവ. ഫാ. ഇരപ്പൻ കല്ലാശ്ശേരിൽ	323
9. ‘റായന’ മുടക്കത്തു് — റവ. ഫാ. ഡാനിയേൽ അയ്യനേത്തു്	324
10. ധ്യാനചിന്തകൾ — വി. സി. ഗീവർഗീസ് കോറൈപ്പിസ്കോപ്പാ	325
11. കത്തോലിക്കാസഭയിലെങ്കു് — റി. കെ. ജേക്കബ് കിഴക്കേടത്തു് തുവയൂർ	329
12. ഗ്രന്ഥാലോകം	
13. അതിരൂപത വാർത്തകൾ	332

ക്രൈസ്തവ കാഹളം

പുസ്തകം 24.

ഒക്ടോബർ 1965.

ലക്കം 10.

1. രാജതപത്തിരുനാൾ

ഈ ഒക്ടോബർ മാസത്തിലാണ് നാം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ രാജതപത്തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തു രാജാവാണു്. ഗബ്രിയേൽ ദൂതൻ കന്യകമാരിയത്തോടു പ്രസ്താവിച്ചു: “അവൻ യാക്കോബിന്റെ ഭവനത്തിന്മേൽ എനേക്കും ഭരണം നടത്തും അവന്റെ രാജ്യത്തിനു് അതിർത്തിയുണ്ടാകയില്ല”. രണ്ടാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു: “അതിനാൽ അവന്റെ വിശുദ്ധ പർവ്വതമായ സീയോണിൽ ഞാൻ രാജാവായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കർത്താവു എന്നോടു പറഞ്ഞു: “നീ എന്റെ പുത്രനാകുന്നു. ഇന്നു ഞാൻ നിന്നെ ജനിച്ചിട്ടു. എന്നോടു പോദിക്കുക. പുരാതനകളെ നിന്റെ അവകാശമായിട്ടും ഭൂമിയുടെ അതിരുകളെ നിനക്കധീനമായിട്ടും ഞാൻ തരാം”. അവിടന്നു് പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു് തന്റെ രാജതം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. തന്റെ രാജ്യം എന്തിനുമല്ലെന്ന് അവിടന്നു കൂട്ടിച്ചേർക്കയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജതപത്തെക്കുറിച്ചു വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അറിവിന്റെ ഭാഗമായിട്ട് നാം മുമ്പെഴുതിയതുപോലെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ വാടം കേവലം ബാഹ്യമാണു്. ഒരു രാജാവിന്റെ എല്ലാ മക്കളും രാജാക്കന്മാരല്ല. മാത്രമല്ല, ദാസ്യത്തിന്റെ സിംഹാസനം അവകാ

ശമാക്കിയ ശലോമോന്റെ പിൻതുടർച്ച വഴിക്കല്ല, അതു ലഭിക്കാത്ത നാഥന്റെ പിൻതുടർച്ച വഴിയാണു് ക്രിസ്തു ജനിച്ചതു്. അതിനാൽ കേവലമായ ലൗകികരാജതാവകാശം ക്രിസ്തുവിനുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ കഴമ്പില്ല.

എന്നാൽ അവിടന്നു രാജാവായിരിക്കുന്നതു് അവിടത്തെ സ്വഭാവത്താലെയും വിജയത്തിന്റെ അവകാശത്താലെയുമാത്രം പ. തമത്രീത്വത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ആളായ പുത്രൻതമ്പുരാൻ മനുഷ്യസ്വഭാവം സ്വീകരിച്ചു. അവിടന്നു മനുഷ്യരൂപം ലഭിച്ചു് വിജയിച്ചായി. പിതാവായ ദൈവം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെമേൽ അവിടത്തക്കു ആധിപത്യം നൽകി.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം എന്തിനുമല്ലെല്ലാ. അവിടത്തെ രാജ്യമാണു് വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ദൈവജനമായ സഭ. ആ രാജ്യം വർദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നാം പ്രവർത്തിക്കുക. നമ്മുടെ ആത്മാക്കളിൽ അവിടത്തെ ആധിപത്യം എന്നും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാതൃരാജ്യത്തോടു കൂടും ഇൻഡ്യാക്കാരായ നാം കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരമാണല്ലോ ഇതു്. അതുപോലെതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യമായ സഭയോടു കൂടും നാം കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭരണം നമ്മുടെ ആത്മാക്കളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജതം നാം ഏറ്റുപറയുക.

ജപമാലഭക്തി പരിശീലിക്കുക

കുടുംബപ്രാർത്ഥനകൾക്കു് ഇക്കാലത്തു് ആളുകൾ വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം നൽകാത്തതു് രോഗപ്രതിരോധ ഒരു കാര്യമത്രെ. രാവിലെയും വൈകിട്ടും കുടുംബാംഗങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു് ഏകമനസ്സോടെ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും അവരുടെ ഏടയങ്ങളെ ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു യയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ച എത്രയോ മനോഹരമാണു്! എത്രയോ ആവശ്യമായ ഒരു കാര്യമാണു് കുടുംബപ്രാർത്ഥന. പക്ഷേ, ഇന്നു മിക്ക ഭവനങ്ങളിലും കുടുംബപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വേണ്ട സ്ഥാനം നൽകുന്നില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി കുടുംബത്തിലും കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലും എന്തെല്ലാം കഷ്ടപ്പാടുകളാണുണ്ടാകുന്നതു്! കുടുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പിനും കുടുംബസമാധാനത്തിനും കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനും കുടുംബപ്രാർത്ഥന നൽകുന്ന മഹത്തായ സംഭാവന അനുപമമത്രെ. പിള്ളേർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും ആവശ്യമെങ്കിൽ നടത്തേണ്ട ഒരേർപ്പാടായിട്ടാണു് മിക്ക ഭവനങ്ങളിലും ഇന്നു കുടുംബപ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പ്രായപൂർത്തിയായ പുരുഷന്മാർക്കു കുടുംബപ്രാർത്ഥനയിൽ സംബന്ധിക്കേണ്ട കാര്യമെന്നു മീറ്റിങ്ങുവരെയായിട്ടുണ്ടു് ഇന്നു് മിക്ക ഭവനങ്ങളിലെയും സ്ഥിതി. ഈ സ്ഥിതി മാനുഷനമ്മുടെ കുടുംബങ്ങൾ ഭക്തിവൈതന്യമുള്ളവയാക്കുകയില്ല.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതു് വേദാന്തകാര്യംകൂടി അനുസ്മരിക്കുന്നതിനാണു്. ഒക്ടോബർ മാസം ജപമാലഭക്തിയിൽ കഴത്താവികൾക്കു തീക്ഷ്ണത വർദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സഭ മാറി വെച്ചിട്ടുള്ള മാസമാണു്. ദൈവമാതാവായ കന്യകാമറിയത്തോടു പല പ്രകാരങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഭക്തി നാം കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങനെ നാം ചെയ്യുന്ന ഭക്തകൃത്യങ്ങളിൽ മുഖ്യമായ സ്ഥാനം ജപമാലഭക്തിക്കായിരിക്കണം. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു് ഭക്തിപൂർവ്വം ജപമാലപ്രാർത്ഥന നടത്തുക ആധ്യാത്മികവും ലൗകികവുമായ നിരപധി അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു കാരണമാകും. ആധ്യാത്മികമായ ശുഷ്കാന്തി നമ്മിൽ വർദ്ധിക്കും, ദിവ്യരക്ഷകനോടും അവിടുത്തെ മാതാവിനോടുമുള്ള ഭക്തി നമ്മിൽ

ദീപ്തമാകും, പ്രാർത്ഥനയുടെ അത്ഭുതപ്രീതി വളർന്നു വരും, ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾ നമ്മിലും കുടുംബത്തിലും വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ, ആപത്ഘട്ടങ്ങളിലും മനഃപ്രയാസമേകമായ സന്ദർഭങ്ങളിലും നമുക്കു ആന്തരികമായ സമാധാനം ലഭ്യമാകും.

പെരും കപിണിയും കല്ലാകൊണ്ടു് ദാവീദു് മഹാശക്തിമാനായ മെഴിസ്താണെ അടിച്ചെടുത്തു് നന്ദിപ്പെട്ടുകൊണ്ടു്. “നീ വാളും കുന്തവും വേലുമായി എന്റെ നേരെ വരുന്ന; ഞാനാ നീ നിന്ദിച്ചിട്ടുള്ള യിസ്രായേൽ നിരകളുടെ ദൈവമായ ദൈവനൂങ്ങാട്ടുടെ യശോവയുടെ നാമത്തിൽ നിന്റെ നേരെ വരുന്ന..... യശോവ വാരികൊണ്ടും കുന്തംകൊണ്ടുമല്ല രക്ഷിക്കുന്നതു് എന്താ ഈ സംഭവമല്ലാം അറിവാൻ ഇട വരും”. (1 ശമുവേൽ 17: 45-47) പെരും നിസ്സാരമെന്നു തോന്നുന്ന, പെരും സാധാരണമായ, കപിണികൊണ്ടു് ദാവീദു ശത്രുക്കളെ ജയിച്ച യശോവയെത്തന്നെ ആധുനികലോകത്തെ തിന്മകൾക്കെതിരായി പോരാട്ടവാനുള്ള ഒരാളായി ജപമാലപ്രാർത്ഥനയെ പരിഗണിച്ചുപഠയാഗിക്കുക. ഫലം അത്ഭുതാവനമായിരിക്കും.

നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ സന്ധ്യാനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞു ഭക്തിപൂർവ്വം ജപമാലപ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്ന പതിവു് നാം പാലിക്കുക കുടുംബാംഗങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു് പേർന്നു് ദൈവമാതാവിനോടു ജപമാലപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു നല്ല നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനു മുട്ടിപ്പായി അഭ്യർത്ഥിക്കട്ടെ. വ്യക്തിപരവും കുടുംബപരവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങളും പാപികളുടെ മാനസാന്തരവും സഭയുടെ വളർച്ചയും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെ ആത്മാക്കളുടെ മോചനവുമെല്ലാംതന്നെ നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളായിരിക്കട്ടെ ജപമാലഭക്തി ശരിയായി പരിശീലിക്കുക.

പൗരോഹിത്യരജതജൂബിലി

കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷങ്ങളായി തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിൽ സ്തൂതൃർഹമായ ദേവനും അനുജിച്ചുപോരുന്ന വെരി. റവ. ഫാ. തോമസ് കരിയിൽ അവർകളുടെ പൗരോ

അപ്പൊസ്തോലികപിതാക്കന്മാരും

അവരുടെ ചില സാക്ഷ്യങ്ങളും

(മോൺ. തോമസ് വടശ്ശേരി എൽ. ഡി.)

(തുടർച്ച)

2. റോമായിലെ ക്ലീമീസ്

1. ജീവചരിത്രം.

1) സുനിശ്ചിത വിവരങ്ങൾ

റോമായിലെ ക്ലീമീസിനെ സംബന്ധിച്ച ആദ്യമായി വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നത് എജിപ്പിറ്റസും വി. ഇരുന്നയസുമാണ്.

ആദ്യത്തെ സഭാപരിത്രകാരൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന എജിപ്പിറ്റസ് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ഒരു യഹൂദനാണ്. അപ്പൊസ്തോലന്മാർ ലോകത്തെ നൽകിയ സത്യപ്രശ്നം കണ്ടു പിടിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്താൽ പ്രേരിതനായി അദ്ദേഹം ജരൂസലേമിൽനിന്നു റോമായിലേക്കു ഒരു യാത്ര നടത്തി. മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ പല പള്ളികളും സന്ദർശിച്ചു തന്റെ അനുഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തി. അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിലായി അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ച “സഭാകാര്യങ്ങൾ” സഭാപരിത്രകാരനായ എവുസബിയസിന്റെ ഏതാനും ഉദ്ധരണികളിൽനിന്നു നമുക്കു അറിയുവാൻ ഇന്നു സാധിക്കുന്നുള്ള എജിപ്പിറ്റസ് തന്റെ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചതു ക്രിസ്തു 180 നോടു അടുത്താണ്. അദ്ദേഹം റോമായിൽ വസിച്ചിരുന്നതു 150-നും 166-നും ഇടയ്ക്കായെന്നു. അന്നു റോമാസിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്നതു വി. പത്രോസിന്റെ പത്താമത്തെ പിൻഗാമിയായ അനിസെറാസ് മാർപ്പാപ്പായാണ്. (ഭരണകാലം 157—168). “ക്ലീമീസിന്റെ കാലത്തു് കൊറീന്ത്യാക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു വിപ്ലവമുണ്ടായി” എന്നത്രെ എജിപ്പിറ്റസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് (Cf. Euseb. Hist. Eccl. III, 16).

വി. ഇരുന്നയസ് (ജീവിതകാലം 140—202) വി. യോഹന്നാൻ ശ്രീമാന്റെ ശിഷ്യനായ വി. പോളികാർപ്പിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. പൗരസ്ത്യനെങ്കിലും അദ്ദേഹം ദീർഘകാലം പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ വസിച്ചു ഒടുവിൽ ലിയൺസിലെ (ഫ്രാൻസ്) മെത്രാനായി. അദ്ദേഹം റോമായിൽ വസിച്ചതു് 177—178-നും ഇടയ്ക്കാണ്. അന്നു വി. പത്രോസിന്റെ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ പിൻഗാമിയായ വി. എവുസത്തറ സായിരുന്നു മാർപ്പാപ്പാ. (177—192). പാഷണ്ഡികൾക്കെതിരായി വി. ഇരുന്നയസ് എഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. ക്ലീമീസിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:— “അപ്പൊസ്തോലന്മാരെതന്നെ കാണുകയും അവരുടെ സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ക്ലീമീസ് അപ്പൊസ്തോലന്മാരിൽനിന്നു മെത്രാന്സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു മൂന്നാമതായി റോമാസിംഹാസനത്തിൽ വാണു..... ഈ ക്ലീമീസിന്റെ കാലത്തു കൊറീന്ത്യയിലെ സഭാഭാഗ്യങ്ങൾ ഇടയിൽ അനല്പമായ ഭിന്നതയുണ്ടാകയും, റോമായിലെ സഭ കൊറീന്ത്യക്കു ഏറ്റവും അധികാരപരമായ ഭേദനങ്ങൾ എഴുതി അവരെ സമാധാനത്തിൽ സംയോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു” Adv Haer. III, 3, 3)

ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം സുനിശ്ചിതങ്ങളാണ്. റോമായിൽ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ സജീവമായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അവിടെ പോയി നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കിയവരാണ് ഇവ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. ക്ലീമീസിന്റെ മരണകാലവും ഇവ എഴുതപ്പെട്ട കാലവും തമ്മിൽ വളരെ അകൽച്ചയില്ല.

പ്രധാനമായി താഴെ പറയുന്ന സംഗതികളാണ് അവർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

1. ക്ലീമീസ് അപ്പൊസ്തോലനായ പത്രോസിനെയും പൗലോസിനെയും അറിഞ്ഞിരുന്നു.
2. അവരോടു സംഭാഷണം നടത്തുകയും അടുത്ത പെരുമാറ്റവും വെളിപ്പെടുത്തും.
3. ക്ലീമീസ് റോമാസിംഹാസനത്തിൽ വിപത്രോസിന്റെ മുന്നാമത്തെ പിൻഗാമിയാണ്.
4. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു കൊറീന്ത്യാസഭയിൽ വലിയ ഒരു ഭിന്നതയുണ്ടായി.
5. ഈ ഭിന്നത അവസാനിപ്പിച്ചു കുമ്പസാരവും സ്ഥാപിക്കുവാൻ റോമായിലെ സഭ, അതായതു സഭാധിപതികാരനായ എവുസബിയസ് പിൽക്കാലത്തു പറയുന്നതുപോലെ (Hist. Eccl. III, 38) ക്ലീമീസ് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ഒരേയൊരു അയക്കയുണ്ടായി.

265—340-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സഭാധിപതികാരനായ എവുസബിയസ് എജുസിപ്പസിന്റെയും ഇരുന്നയാസിന്റെയും മറ്റും സാക്ഷ്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ക്ലീമീസ് 92 മുതൽ 101 വരെയുണ്ട് റോമാസിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്നതെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

2. സംശയാസ്പദമായ വിവരങ്ങൾ

“ആയസ്സിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പേരെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്ലീമീസിനോടും എന്റെ മറ്റു സഹായികളോടും കൂടി എങ്ങനെയൊരുമിച്ചു സുവിശേഷത്തിൽ അവർ അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടുണ്ട്” (വീലിപ്പാ. 4, 3) എന്നു വി. പൗലോസ് പ്രശംസിക്കുന്ന ക്ലീമീസു തന്നെയാണു് റോമായിലെ ക്ലീമീസെന്നു ഒരിജൻ (In Joh. VI, 36, എവുസബിയസ് (Hist. Eccl. III, 4, 15), വി. എപ്പിഫാനിയസ് (Panarion, haer. 27, 6) വി. ജേറോ (De vir. illust. III, 15 and Adv. Jovin. 1, 12) എന്നിവർ പറയുന്നു. എന്നാൽ വി. ഇരുന്നയാസ് റോമാസിംഹാസനത്തിൽ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികളായി വാണ പന്ത്രണ്ടു പരപ്പറ്റി പറയുകയിൽ ഒന്നാമ

ത്തേ പിൻഗാമിയായ ലീനോസിനപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ II തിമോത്തി 4, 21-ൽ പറയുന്ന ലീനോസ് തന്നെയാണു് ഈ ലീനോസും എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാൽ റോമായിലെ ക്ലീമീസിനപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ വി. പൗലോസ് വീലിപ്പാ. 4, 3-ൽ പറയുന്ന ക്ലീമീസു തന്നെയാണു് ഈ ക്ലീമീസും എന്നു അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് സ്മരണീയമാണു്. ഇരുന്നയാസ് റോമായിൽ വസിച്ചുകാലത്തു് ഇങ്ങനെ ഒരു അറിവില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി കരുതാം ഈ മാനം. ഒരിജന്റെയും മറ്റും കാലം വളരെ പിന്നീടാണു്.

ഓ. ഓസ്റ്റി എന്ന പുരാണവസ്തുതാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധൻ ഓമിത്തില്ലായുടെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ദുർഭാഗ്യത്തിൽ ഗവേഷണം നടത്തി ചരിത്രപരമായ പല വസ്തുതകൾ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നതിൽ പിന്നീടു് പല വിമർശകരും റോമൻ ഭരണസമിതിയിലെ ഒരംഗവും ഡൊമീഷ്യൻ മകുപത്തിയുടെ ഒരു സഭാമന്ദിരം (Cousin), അനേകരോടുകൂടി 95-ൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചവരായ തീത്തുസ് ഫ്ലാവിയസ് ക്ലീമീസും മാർപ്പാപ്പായായിരുന്ന ക്ലീമീസും ഒരാൾ തന്നെയാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകാര്യയോഗ്യമായി തോന്നില്ല. ക്ലീമീസ് മാർപ്പാപ്പാ മരിച്ചു 101-ലും, ഫ്ലാവിയസ് ക്ലീമീസ് മരിച്ചു 95-ലും ആണു്. കൊറീന്ത്യാലുഖനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതുപോലെ ക്ലീമീസ് മാർപ്പാപ്പാ യഹൂദമതത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ആളാണു്. ഫ്ലാവിയസ് ക്ലീമീസ് പുറജാതിമതത്തിൽനിന്നും മാനസാന്തരപ്പെട്ട ആളാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

എജുസിപ്പസ്, ഇരുന്നയാസ്, ജേറോ (De vir. III, 15) എന്നിവരെല്ലാം ക്ലീമീസിനെ പത്രോസിന്റെ മുന്നാമത്തെ പിൻഗാമിയായി പരിഗണിക്കുന്നു. മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പട്ടിക നൽകയിൽ പത്രോസ്, ലീനോസ്, അനട്ടോളിയസ്, ക്ലീമീസ് എന്നാണു് ഇവരെല്ലാം പറയുന്നതു്.

എന്നാൽ തെന്തുപുനം (160—222; De praescrip 32) പിന്നീട് വി. ജോവാൻ (Adv. Jovin. 1, 12; in Isaiam 52, 13) പത്രോസിന്റെ ആദ്യത്തെ പിൻഗാമിയായി ക്ലീമീസിന്റെ പേർ നൽകുന്നു. ക്ലീമീസിന്റെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അപ്പൊസ്തോലിക നിബന്ധനകൾ (VII, 46), 354-ൽ എഴുതപ്പെട്ട ലിജബരിയൻ പഞ്ചാംഗം, മിലെ വിസിഡെ വി: ഒപ്ലാത്തസ് (370; De schisma. Donatist. II, 3) വി. അഗസ്റ്റീനോസ് (354—430; Epist. 53, 2) വി. പത്രോസ്, ലിനോസ്, ക്ലീമീസ്, അനക്ലത്തസ് എന്നിങ്ങനെയാണ് പേരുകൾ പറയുന്നത്. എജിപ്റ്റിസിന്റെയും, വി. ഇരനേയസിന്റെയും പുരാതനതലവും റോമായിൽനിന്നു നേരിട്ടുള്ള അറിയും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ക്ലീമീസ് മൂന്നാമനായിരുന്നു എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിനാണ് പ്രാമാണ്യം.

പത്രോസിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ലിനോസും അനക്ലത്തസുമാണ് റോമയിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നതെന്നും, പത്രോസിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്ന് ആദ്യം ക്ലീമീസും പിന്നീട് അനക്ലത്തസും ഭരിച്ചെന്നും, തന്നിമിത്തമാണ് ക്ലീമീസിന്റെ പേര് ഒന്നാമതും മൂന്നാമതും പറയപ്പെടുന്നതെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ക്ലീമീസ് ഭായൻ പക്രവത്തിയുടെ (ഭരണകാലം 98—117) കാലത്തുണ്ടായ മതപീഡനത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരണം പ്രാപിച്ചു.

2. ക്ലീമീസിന്റെ കൃതികൾ

കൊറീന്ത്യോലേഖനം എന്ന പേരിൽ ക്ലീമീസിന്റെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതു ക്ലീമീസിന്റെ തന്നെയാണെന്നു പണ്ഡിതന്മാർ ഐക്യകണ്ഠേന സമ്മതിക്കുന്നു. കൊറീന്ത്യക്കുള്ള രണ്ടാം ലേഖനം, കന്യകമാർക്കുള്ള രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾ അടങ്ങിയ അഞ്ചു ലേഖനങ്ങൾ, 85 അപ്പൊസ്തോലിക കാനോനുകൾ (85 Canons of the Apostles) നിശ്ചയങ്ങൾ, അപ്പൊസ്തോലിക

നിബന്ധനകൾ (Constitutions of the Apostles), പരിശോധനകൾ (Recognitions) എന്നീ കൃതികളെല്ലാം ക്ലീമീസിന്റെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇവയൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റേതല്ല എന്നതു പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

3. ക്ലീമീസും യാക്കോബായസഭയും

വി. കർബ്ബാനയിലെ 5-ാം മദ്ധ്യസ്ഥപാർത്ഥനയിൽ വി. ക്ലീമീസിന്റെ നാമം പ്രസ്താവിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥം യാക്കോബായക്കാർ യാചിച്ചുപരുന്നു. വി. ക്ലീമീസിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു കർബ്ബാനകൂടവും (അനാഥൊറ) യാക്കോബായസഭയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നു. ക്ലീമീസ് കൊമിന്ത്യക്കുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു ലേഖനങ്ങളെ യാക്കോബായസഭ പുതിയ നിയമത്തിലെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു (ഇടയകാണാൻ 7, 9; വട്ടശ്ശരിൽ തിരുമനിക്കുണ്ടായിരുന്ന മേതാപദേശസാരങ്ങൾ, 33-ാം സംഗതി കാണുക). ക്ലീമീസിന്റെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ അടങ്ങിയ അഞ്ചു ലേഖനങ്ങളും 85 അപ്പൊസ്തോലിക കാനോനുകളും യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ക്ലീമീസിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ യാക്കോബായക്കാരും സംബന്ധിച്ചു വളരെ വിലയേറിയതാണ്. ക്ലീമീസ് എഴുതിയ കൊറീന്ത്യക്കുള്ള ഒന്നാംലേഖനത്തെ കത്തോലിക്കാസഭ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അതു ഉൾപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

—

ക്രൈസ്തവകാഹളം പരസ്യനിരക്കു്

1 ചേരിന്	രൂപാ	40
$\frac{1}{2}$ "	"	20
$\frac{1}{4}$ "	"	10
ഉപകാരസ്മരണാർത്ഥം വി. സിംഹപ്പെട്ടത്തുന്നതിന്		
	"	5
മാനേജർ.		

ദൈവമാതാവും കാർത്തഡോക്സ് സഭയും (തുടർച്ച)

പ. ത്രിത്വവും ദൈവമാതാവും—

മാതാവിന്റെ ഉയിർപ്പും ന്യായവിധിയും—

അകപിനാസിന്റെ അഭിപ്രായം—

ഫാ. എം. വി. ജോർജിന്റെ വാദങ്ങൾക്കു മറുപടി.

[ഫാ. സി. എ. ഏബ്രഹാം, എം. ഏ., ബി. ഡി; ബി. ലിററ് (ഓക്സ്)]

III

ഫാ. ജോർജിന്റെ മൺ വേദവാക്യവും ഖ്യാനങ്ങളിലെ തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു 'ക്രൈസ്തവകാഹള'ത്തിലെ കുറിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഫാ. ജോർജ്ജ് തന്റെ വ്യാഖ്യാനപ്പിശകിനെ സമ്മതിക്കുന്നതിനുപകരം അമലോതവത്തിനും സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിനുമെതിരായി പുതിയ ചില വാദമുഖങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാനാണ് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ ശ്രമിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ നമുക്കു പരിശോധിക്കാം.

1) അമലോതവത്തെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട് ഫാ. ജോർജ് ഇപ്രകാരം വാദിക്കുന്നു: "ഏറ്റവും സുപ്രധാനമായ ചോദ്യം മാതാവിന്റെ സ്ഥാനം മനുഷ്യരോടുകൂടെയാണോ വി. ത്രിത്വത്തിലാണോ എന്നുള്ളതാണ്. മനുഷ്യരോടുകൂടെയാണെങ്കിൽ.....മനുഷ്യരാശിയുടെ പാപത്തിൽ പങ്കാളിയായിരിക്കണം.....മാതാവിന് മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഇനിയും പുനരുത്ഥാനവും ന്യായവിധിയുമുണ്ട്..... 'സഭയുടെ മാതാവു' എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരാ 'സഭയുടെ അംഗം' എന്നു ദൈവമാതാവിനെ വിവക്ഷിക്കണം..... മാലാഖമാരെപ്പോലെയാണ് മാതാവു എന്നു പറയുന്നതിലർത്ഥമില്ല."

a) മാതാവിന്റെ സ്ഥാനം ത്രിത്വത്തിലാണെന്നോ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനത്തിനു തുല്യമാണെന്നോ കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പി

ക്കുന്നില്ല. (ത്രിത്വത്തിലാണ് മാതാവെങ്കിൽ ത്രിത്വത്തിൽ നാലു പേരുണ്ടാകുമല്ലോ!) മാതാവു ദൈവസ്വസ്തിതന്നെയാണ്. എന്നാൽ സകല സൃഷ്ടിയുടേതും ഉപരിയായി അവർ ദൈവത്താൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ത്രിത്വത്തിൽ ഒന്നാമനായ ദൈവപുത്രന്റെ മാതാവായതുമൂലം പ. ത്രിത്വത്തോടു് ദൈവമാതാവിനു പ്രത്യേകമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നും സമ്മതിച്ചു മതിയാവൂ. ഈ കാര്യം ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ ഫാ. ജോർജിനു സ്വീകാര്യമല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവായ ഫാ. ഫ്ലെറ്റോവ്സ്കിയുടെ വാക്കുകൾ ഞാൻ അഭിമാനിക്കാം: "Mary was at once a representative of the human race and set apart. There is an antinomy here implied in the divine election. She was set apart. She was put into a unique and unparalleled relation to God, to the Holy Trinity, even before the Incarnation as the prospective mother of the Incarnate Lord." (The Mother of God- P. 55) "മറിയം മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയും അതേസമയംതന്നെ (മനുഷ്യവംശത്തിൽ നിന്നു) വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. ദൈവികതീരത്തെടുപ്പിൽ അന്തർവീച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വൈരുദ്ധ്യം ഇതിലുണ്ട്. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്യുന്ന കർത്താവിന്റെ മാതാവകാൻ പോകുന്നവർ എന്ന നിലയ്ക്കു് ദൈവത്തോടുള്ള, വി ത്രിത്വത്തോടുള്ള,

നിരുപമവും അതുല്യവുമായ ഒരു ബന്ധത്തിൽ, മനുഷ്യാവതാരത്തിനു മുമ്പുതന്നെ, ദൈവം മറിയാമിനെ ആക്കിയിരുന്നു.”

ദൈവമാതാവിന്റെ പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാനപരമായ രണ്ട് സത്യങ്ങൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒന്ന് ത്രിത്വത്തിൽ രണ്ടാമനായ ദൈവപുത്രൻ മറിയാമിൽനിന്നു ജഡം ധരിച്ചു (മനുഷ്യപ്രകൃതി സ്വീകരിച്ചു) പൂർണ്ണ മനുഷ്യനും സത്യദൈവവുമായി ജനിച്ചു. രണ്ട്, ദൈവപുത്രൻ മറിയാമിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ച മനുഷ്യത്വം (human nature) തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനും മഹത്വീകരണത്തിനു ശേഷവും തന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ദൈവപുത്രൻ മറിയാമിൽ നിന്നെടുത്ത മനുഷ്യത്വം ഇപ്പോഴും തന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് മറിയം ഇപ്പോഴും ദൈവമാതാവുതന്നെയാണ്. മറിയാമിന്റെ മകനാണ് ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുകാശത്തിരിക്കുന്നതും ലോകത്തെ വിധിപ്പാനായി വരാൻ പോകുന്നതും. മറിയാമും ദൈവപുത്രനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അല്ലകാലികമായ ഒരു ബന്ധമല്ല, നിത്യതയിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു ബന്ധമാകുന്നു. ഈ സത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചുകിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ മറിയാമിനുള്ള പ്രത്യേകസ്ഥാനവും പ. ത്രിത്വവുമായി മറിയാമിനുള്ള നിരുപമമായ ബന്ധവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

b) ദൈവമാതാവിന്റെ സ്ഥാനം മനുഷ്യരോടുകൂടെയാണെങ്കിൽ “മനുഷ്യരാശിയുടെ പാപത്തിൽ പങ്കാളിയായിരിക്കണം” എന്നാണ് ഫാ. ജോർജിന്റെ വേറൊരു വാദം. ദൈവമാതാവും മനുഷ്യരാശിയുടെ പ്രതിനിധിയായിരുന്നെങ്കിലും ദൈവത്താൽ പ്രത്യേകം വേർതിരിക്കപ്പെട്ട് പ. ത്രിത്വവുമായി അതുല്യമായ ഒരു ബന്ധത്തിൽ ദൈവത്താൽ ആക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു എന്നു നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. പാപമില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗവുമായി ബന്ധമില്ല എന്ന ധാരണയിലാണ് ഫാ. ജോർജ് വാദിക്കുന്നത്. പാപമില്ലാത്ത മനുഷ്യത്വം അപൂർണ്ണമാണെന്നായിരിക്കുമോ ബ. അച്ഛൻ ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന

ത്വം? അങ്ങനെയെങ്കിൽ കത്താവിന്റെ മനുഷ്യത്വം അപൂർണ്ണമായിരുന്നെന്നും ആദാമും ഹവ്വയും പാപത്തിൽ വീഴുന്നതിനുമുമ്പ് അവർ പൂർണ്ണ മനുഷ്യരായിരുന്നില്ലെന്നും പറയേണ്ടിവരികയില്ലെ? മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കാത്തതായി ഒന്നുള്ളത് പാപം മാത്രമാണ്. പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള വിമുക്തി മനുഷ്യത്വത്തിലുള്ള ന്യൂനതയായി കരുതാവുന്നതല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്.

മനുഷ്യരാശിയുടെ പാപത്തിൽ മറിയം പങ്കാളിയായിരിക്കരുത് എന്നു പറയുന്നതാണ് യുക്തിക്കും ദൈവിക വെളിച്ചത്തിനും അനുയോജ്യമായത് എന്ന് അല്പം ആലോചിച്ചാൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ആദിമ മനുഷ്യന്റെ പാപവിഴ്ചമൂലം നഷ്ടപ്പെട്ട ദൈവികസംസ്കൃതം പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. പാപം മൂലം ഉളവാക്കിയ ഗർഭത്തിനു മുകളിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു പാലമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യസ്വഭാവം ക്രിസ്തു സ്വീകരിച്ചത് മറിയാമിൽ നിന്നാണെന്നുള്ളതാണ് ദൈവികസത്യം. ഈ മനുഷ്യസ്വഭാവസ്വീകരണം പുതിയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ ഈ നവസംവിധാനത്തിൽ പങ്കാളിയായ മറിയത്തിന് പഴയ ലോകത്തിന്റെ പാപവുമായി ബന്ധമില്ലാതിരിക്കേണ്ടതാണാവശ്യം. അതുകൊണ്ടാണ് വി. ആഗസ്റ്റീനോസ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നത്: “പാപത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ കന്യകമറിയാമിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ എല്ലാ വശത്തുനിന്നും പാപത്തെ ജയിച്ച്, പാപമില്ലാത്തവനെ ഗർഭം ധരിച്ചു പ്രസവിക്കുന്നതിന് അർഹയായിത്തീരുന്നതിനുവേണ്ടി അവൾക്കു വളരെ കൃപ ദൈവം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി നാം അറിയുന്നു.” ജന്മപാപത്തെ (മൂലപാപത്തെ) നിസ്സാരമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞ പെലാജിയസിനെതിരായി, “നമുക്കു പാപമില്ല എന്നു നാം പറയുന്നു എങ്കിൽ നമ്മെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നു” എന്നുള്ള വി. യോഹന്നാന്റെ വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു വാദിക്കുന്ന വി. ആഗസ്റ്റീനോസാണ് കന്യക

മറിയാമിനെ മാത്രം പാപവുമായുള്ള എല്ലാ ബന്ധത്തിൽനിന്നും അകറ്റി നിർത്തുന്നത് എന്താർക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള മാതാവാണ് "മനുഷ്യാശിശുക്കളെ പാപത്തിൽ പങ്കാളിയായിരിക്കണം" എന്നു ഫാ. ജോർജ്ജ് ശരിക്കുന്നതും. കരുണയുടെ മാതാവു അദ്ദേഹത്തോടു ക്ഷമിക്കട്ടെ!

c) 'ഇരുളിൽനിന്നെന്നും ഇരുളിലേയ്ക്കും' എന്നുള്ള മട്ടിൽ ഒരു തെറിയിൽനിന്നും വേരൊന്നിലേയ്ക്കു വഴുതി വീഴുകയാണ് ഫാ. ജോർജ്ജ് ചെയ്യുന്നത്. "മാതാവിന് ഇനി പുനരുത്ഥാനവും ന്യായവിധിയുമുണ്ടു്" എന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം ഇതിനു തെളിവാണ്. മാതാവ് മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശരീരത്തോടും ആത്മാവോടും കൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതു കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം മാത്രമല്ല ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം കൂടെയാണെന്നു് ഫാ. ജോർജ്ജ് അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതു് എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും മാതാവ് വീണ്ടും ഭൂമിയിൽ വന്നു്, മരിച്ചു് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും എന്നാണൊ ബ. അപ്പോസ്തല വിശ്വാസിക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. ഓർത്തഡോക്സ് വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ തന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാനുദ്ധരിക്കാം. ആദ്യമായി, ഫാ. ഫ്ലോറോവ്സ്കി: "Mary is now seen as inseparably united with her son who sitteth at the right hand of God the Father. For her the final consummation of life has already come in an anticipation" [The Mother of God-P. 63] "പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരിക്കുന്ന തന്റെ പുത്രനോടു് അഭേദമായി സംയോജിച്ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് മറിയം ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്നത്. അവളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജീവിതത്തിന്റെ പരമമായ അന്ത്യം മുൻകൂട്ടി അവൾക്കു് കൈവന്നു കഴിഞ്ഞു."

പ്രൊഫസർ വ്ളാഡിമിർ ലോസ്കി എന്ന വേദാന്ത ഓർത്തഡോക്സ് പണ്ഡിതന്റെ വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമാണ്: "This glory of the Mother of God, this eschaton realized

in a created person before the end of the world, place the Mother of God beyond death, beyond the resurrection and beyond the Last judgment.

This supreme transition by which the Mother of God rejoins her son in his celestial glory is celebrated by the Church on the Feast of the Assumption'. [The Mother of God-P. 85]

"സൃഷ്ടിയായ ഒരു വ്യക്തിക്കു് ലോകാവസാനത്തിനു മുൻപുതന്നെ പരലോകത്തിലെ പരമമായ ഭാഗ്യം (അന്ത്യം) ലഭിക്കുക എന്നുള്ള മഹത്വമാണ് ദൈവമാതാവിന്റേതു്. ഈ മഹത്വം അവളെ മരണത്തിനും ഉയിർപ്പിനും അവസാനത്തെ ന്യായവിധിക്കും അപ്പുറത്തു് ആക്കിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ പുത്രന്റെ മഹത്വത്തിൽ അവൾ പങ്കു കൊള്ളുകയും അവനോടുകൂടെ വാഴുകയും ചെയ്യുന്നു.....ദൈവമാതാവു് തന്റെ പുത്രന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ മഹത്വത്തിൽ അവനോടു സംയോജിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പരമമായ അവസ്ഥാന്തരം മാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിനുമായിലാണ് സഭ ആഘോഷിക്കുന്നതു്,"

കേരളത്തിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ തലവനായ ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനിയുടെ സാക്ഷ്യവും കൂടെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. വി. കന്യകമറിയാമിന്റെ ഇടക്കെട്ടിനെപ്പറ്റി ക്രൈസ്തവ വി. ഭ. എബ്രഹാം മലയാളമനോരമയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ലേഖനത്തിൽ പ. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഒരു കല്പന ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവമാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പിനെപ്പറ്റി ആകല്പനയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: '.....തദവസ്ഥത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽനിന്നും മാർത്തോമ്മാസ്ത്രീമാവരികയും മാതാവിന്റെ ശരീരം കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിനായി അവർ കബർ തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ പുറമെ ചുറ്റിയിരുന്ന ശീലയും വസ്ത്രാശങ്ങളും മാത്രം കാണപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ സ്ത്രീഹന്മാർ ദൈവമാതാവു് ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു്

മനുഷ്യൻ ആരാണ്

ക്രൈസ്തവതത്വചിന്തയിലൂടെ ദൈവലോകനം

[ഐസക്ക് കരൂർ]

(തുടർച്ച)

മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയാണെങ്കിൽ സകല സത്യങ്ങളെയും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള അത്യഭിവാഞ്ഛയോടുകൂടെ നിലകൊള്ളുന്നു. ഏതെങ്കിലും രഹസ്യം കീഴടക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതിടത്തോളം കാലം അതിനു വിശ്രമിക്കാനാഗ്രഹമില്ല. സകലത്തിന്റെയും കാരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അതു വെമ്പൽ കൊള്ളുന്നു. ആപ്പിൾ താഴേക്കു വീഴുന്നു. അതിന്റെ കാരണമെന്തു? ഇടി വെട്ടുന്നു, അതിന്റെ കാരണമെന്തു? ഓരോന്നിനെപ്പറ്റിയും, ചോദ്യങ്ങൾ തന്നെ തൊട്ടത്തുവിടുന്നു മനുഷ്യൻ. പ്രപഞ്ചപ്രതിഭാസങ്ങളുടെ കാരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള അവന്റെ പുരോഗതിയാണ് മനുഷ്യന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെ തോതു നിണ്ണയിക്കുന്നത്. വസ്തുക്കളെ അവയുടെ കാരണങ്ങളിൽ കൂടി പഠിക്കുന്നതാണ് ശാസ്ത്രം. അതുകാരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ് തത്വചിന്ത. സകലത്തിന്റെയും കാരണമറിയാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ പുണ്യ സകലത്തിന്റെയും പരമകാരണമായ ദൈവത്തിൽ മാത്രമേ കണ്ടെത്തുകയുള്ളൂ. ദൈവത്തിലുള്ള ബുദ്ധിയുടെ പ്രവർത്തനമാണ് ബുദ്ധിയുടെ പരിപൂർണ്ണത. ദൈവിക വെളിപാട് മനുഷ്യാന്തരം ദൈവവുമായുള്ള അഭിമുഖ ദർശന (Beatific vision) മാണെന്നു പറിപ്പിക്കുന്നു. തത്വചിന്ത ഈ സത്യത്തോടു എത്രമാത്രം അടുക്കുന്നുവെന്നു കാണുക. എങ്കിലും ദൈവികസാരവും, മനുഷ്യസ്വഭാവവും തമ്മിലുള്ള അനന്തമായ അസമതാമൂലം മനുഷ്യനു നേരിട്ടുള്ള സ്വാഭാവിക ദർശനം ഈ സ്ഥിതിയിൽ സാധ്യമല്ല. ഇതിനു് ദൈവം തന്നെ നേരിട്ട് അതിസ്വാഭാവികമായ കഴിച്ച് മനുഷ്യനു നൽകേണ്ടതുണ്ട്. എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും യഥാർത്ഥമായ അന്ത്യം അതിസ്വാഭാവികമായ ദർശനമാണ്. എങ്കിലും തത്വചിന്തയുടെ ഉപാധി ബുദ്ധി മാത്രമായതിനാൽ മനുഷ്യനു സ്വാഭാവികമായി സംഭവ്ധമാകാവുന്ന ദൈവിക ദർശനം മാത്രമേ നിഗമനം ചെയ്തെടുക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മനുഷ്യമനസ്സ് (will) ഏതൊരു നന്മയേയും ആഗ്രേഷിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. സകല ന

ന്മസ്വരൂപിയായ ദൈവത്തിൽ മാത്രമേ മർത്ത്യ മനസ്സ് വിശ്രമിക്കുകയുള്ളൂ. ഏതൊരു മനുഷ്യനും പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ജീവിതകാലം മുഴുവനും അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സന്തോഷ (Happiness) ത്തിനു വേണ്ടിയാണ്. ആഗ്രഹസാഫല്യത്തിൽ ഒരുവനുണ്ടാകുന്ന സംതൃപ്തിയേക്കുറിച്ച് ഉള്ള ബോധാവസ്ഥയാണ്, സന്തോഷം. മനുഷ്യൻ അതിന്റെ സിദ്ധി (Faculties) കളുടെ പുത്തീകരണത്തിൽ സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നു. നല്ലൊരു ദശ്യം ആസ്വദിക്കുമ്പോഴും സംഗീതസ്വപാരസ്യം അനുഭവിക്കുമ്പോഴും ഒരു പുതിയ വർത്തമാനം ലഭിച്ചു കഴിയുമ്പോഴും അവൻ സന്തോഷമാനസനാകുന്നു. സന്തോഷം ബുദ്ധിയുടെയും മനസ്സിന്റെയും അവസ്ഥയാണ്. മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച സിദ്ധികളായ ബുദ്ധിയുടെയും മനസ്സിന്റെയും പുത്തീകരണത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ സന്തോഷം അവനു ലഭിക്കുന്നു. ഊണും ഉറക്കവും മറന്നു് ഏഡിസണും, ഷെൻസ്റ്റേനും ശാസ്ത്രവേഷണത്തിൽ ഉൽസുകരായതിന്റെയും, ഭോജനത്തേക്കാളധികം പഠനത്തിൽ ബുദ്ധിശാലികൾ ദത്തശ്രദ്ധരാകുന്നതിന്റെയും കാരണമിതുതന്നെ. എല്ലാ മനുഷ്യരിലും കടികൊള്ളുന്ന ഒന്നാണ് സന്തോഷത്തിനുള്ള ഈ അഭിവാഞ്ഛ. ഈ ആകാംക്ഷതന്നെയാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഭരിക്കുന്നതും. അല്പമായ സന്തോഷം കൊണ്ടൊരു വനം തുറപ്പാകുന്നില്ല. കൂടുതൽ ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യംതന്നെ അവനിൽ അതിനുള്ള അഭിവാഞ്ഛ ഉളവാക്കുന്നു. പൂണ്ണ സന്തോഷം മാത്രമേ അവനെ പരിതൃപ്താക്കൂ. പൂണ്ണ സന്തോഷത്തിനുള്ള അഭിവാഞ്ഛ മനുഷ്യനു സ്വാഭാവികമാണ്. ബുദ്ധിജീവിയിൽ മാത്രം കാണുന്ന ഒരു വിശേഷമാണ് പൂണ്ണ സന്തോഷത്തിനുള്ള ആഗ്രഹം. ഒരു ഉഗത്തിനു അതിനാവശ്യമായവ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പൂണ്ണതൃപ്തിയായി. മനുഷ്യനിലുള്ള ഈ അഭിവാഞ്ഛ അവന്റെ സ്വാഭാവികതയിൽ നിന്നുള്ളതായതിനാൽ ഇതു സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്താൽ നേരിട്ടു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, പ്രത്യേകമായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അവനിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. അതേ, മനുഷ്യന്റെ

അനും പരിപൂർണ്ണസന്തോഷം കണ്ടെത്തുകയാണ്. എന്നാൽ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യന്റെ മികച്ച സിദ്ധികളായ ബുദ്ധിയും മനസ്സും ദൈവത്തിൽ വ്യാപരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ, മനുഷ്യൻ പൂർണ്ണാനന്ദം കൈക്കൊള്ളുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെ പരമാന്തരം ദൈവമാണെന്നും മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതും ബുദ്ധികമാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ സ്വയംപരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും നാം കണ്ടു. എന്നാൽ ഈ വിധത്തിലുള്ള ദൈവസായുജ്യവും പൂർണ്ണ സന്തോഷവും ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ച് പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കുന്നതല്ല എന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണല്ലോ. അതിനാൽ മനുഷ്യാന്തരം ഐഹികമല്ല, പാരത്രികമത്രെ. പരലോകത്തിൽ ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുക എന്ന ഒരു മഹത്തായ ലക്ഷ്യമുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടി അവനെത്തന്നെ ഒരുക്കുന്ന ചുമതലയും അവനുണ്ട്. ഐഹിക പ്രതിഭാസങ്ങൾക്കു വില നൽകുവാനുള്ളതല്ല അവന്റെ ജീവിതം. മഹനീയമായ ഒരു അറിയം അവനെ മാടി വിളിക്കുന്നു.

പ്രപഞ്ചാർത്ഥാരയിലെ പുരോഹിതനാണ് മനുഷ്യൻ. അന്നു പൂർണ്ണതയായ ദൈവത്തിനു സൃഷ്ടിയിലുള്ള ലക്ഷ്യം സ്വന്തമായി ഒന്നും സമ്പാദിക്കുകയല്ല, പിന്നയോ സ്വന്തത്തിൽ മാറുള്ളവരേക്കൂടെ ഭാഗഭാക്കുകളാക്കുകയാണ്. തന്റെ നന്മയിൽ ഓഹരിക്കാരായ സൃഷ്ടികൾ തന്നെ മഹത്വപ്പെടത്തണം എന്ന പരമലക്ഷ്യമാണ് ദൈവത്തിനുള്ളതു്. ദൈവമഹത്വമാണ് സൃഷ്ടോദ്ദേശ്യം. പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടികളെല്ലാം തന്നെ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തണം എന്നുള്ളതാണ് ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. സൃഷ്ടിവികാസത്തെ രണ്ടായിത്തരിക്കാം; ബുദ്ധിജീവികളെന്നും, കേവലം പദാർത്ഥിക ജീവികളായ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവയെന്നും. ഇവരണ്ടും ദൈവമഹത്വത്തിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ മഹത്വം പ്രകീർത്തിക്കുക എന്നതു് ബുദ്ധികമായ പ്രവർത്തനമാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. പ്രപഞ്ചകാഹളത്തിൽ ബുദ്ധിജീവി മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ സർവ്വ സൃഷ്ടികളുടെയും പ്രതിപുരുഷൻ എന്ന സ്ഥാനമാണ് മനുഷ്യനുള്ളതു്. സൃഷ്ടിവികാസത്തിൽ പരക്കെ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുള്ള സൃഷ്ടികർത്താവിന്റെ വൈഭവത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും, തൽക്കർത്താവിന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രഘോഷണം ചെയ്യുവാനും കടപ്പെട്ട പ്രപ

ഞ്ചാർത്ഥാരയിലെ പുരോഹിതനാണ് മനുഷ്യൻ. പ്രപഞ്ചം അതിന്റെ ലക്ഷ്യം സഫലമാക്കുന്നതു് മനുഷ്യനിൽക്കൂടെയാണ്.

ക്രൈസ്തവതത്വചിന്ത മനുഷ്യന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രഥമമായും പ്രധാനമായും ദർശിക്കുന്നതു് ദൈവത്തിലുള്ള അവന്റെ ആരംഭത്തിലും ദൈവത്തിലേക്കുള്ള അവന്റെ ലക്ഷ്യീകരണത്തിലുമാണ്. മനുഷ്യനെ ഭൗതികവസ്തുക്കൾക്കുപരിയായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതും, ഭൗതികവസ്തുക്കളെ അറന്റെ ഉപയോഗത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതും ദൈവത്തിലേക്കുള്ള അവന്റെ ഈ ലക്ഷ്യീകരണമാണ്. മനുഷ്യനു ഈ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ കടമുള്ളതിനാൽ അതിലെത്താനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ടാകുന്നു. ഈ അവകാശങ്ങളാണ് നിയമത്തിനും നിരീക്കും അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ ഉൽകൃഷ്ട ലക്ഷ്യവും, സ്വന്തസിദ്ധമായ അവകാശങ്ങളുമുള്ള ഒരു മഹത്വമുള്ള മനുഷ്യനേയാണ് ക്രൈസ്തവതത്വചിന്ത നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നതു്.

For favours received

Inserted by
C. C. Zacharia

കുരിശുമലയിലെ ക്രൈസ്തവാരാധന

(സിസ്റ്റേഴ്സസ് സന്യാസിമാരുടെ തപോനിരതമായ അധ്വാനജീവിതം)

തോമസ് മാത്യു കൊട്ടാരത്തുറ

തപസ്വികളുടെ നാടാണ് ഭാരതം. ധ്യാനനിരതമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിൽ ഭാരതത്തിന് അതിപ്രാചീനമായ ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. പൂർവ്വികരായ താപസന്മാർ അതിനായി ഏകാന്തമായ വനസങ്കേതങ്ങളെയാണ് തേടിയിരുന്നത്. ഈ ഹൈന്ദവപാരമ്പര്യമാണ് ഇന്നും ഹിമാലയപ്രദേശങ്ങളിലേയും മറ്റും ഏകാന്തവാസികളിൽ ദൃശ്യമാകുന്നത്.

സന്യാസം ക്രിസ്തുമതത്തിൽ

മൂന്നാം ശതകത്തിൽ സെയ്ന്റ് ആന്റണിയുടെ കാലം തുടങ്ങിയാണ് ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ശരിയായ സന്യാസജീവിതമുറ ആരംഭിച്ചത്. ഈജിപ്തിലാണ് ആ തുടക്കമെടുത്തത്. അലക്സാന്ത്രിയയിലെ ഒരു കബേരയുവാവായിരുന്ന ആന്റണി തനിക്കുള്ള സർവ്വവും വിറ്റു പാവപ്പെട്ടവക്ക് ദാനം ചെയ്തിട്ട് ഈജിപ്ഷ്യൻ മരുഭൂമിയിലെ ഏകാന്തമൃകതയിൽ ധ്യാനനിരതനായി ജീവിച്ചു. കാലാന്തരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അനുയായികളെ ലഭിക്കുകയും അങ്ങനെ പല സന്യാസസമൂഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. ഈജിപ്റ്റിൽ സ്ഥാപിച്ച ആ പുതിയ ജീവിതമുറ കാലാന്തരത്തിൽ പലസ്തീൻ, സിറിയ, പേർഷ്യ, മെസൊപ്പൊട്ടേമിയ എന്നീ മദ്ധ്യപൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിലും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും ആരംഭിച്ചു.

ഇന്നു ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും നിരവധി ക്രൈസ്തവസന്യാസസങ്കേതമുണ്ട്. ഓരോന്നിന്റെയും സ്ഥാപനേദേശ്യമനുസരിച്ച് അവ ഓരോവിധം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ സന്യാസജീവിതത്തിന് ശരിയായ ഒരു രൂപം നൽകിയത് 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സെയ്ന്റ് ബെനഡിക്ട് ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്വസംഹിതകളനുസരിച്ചുള്ള സന്യാസിസംഘം "ബെനഡിക്റ്റൻസഭ" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

പരിഷ്കരണം

സെയ്ന്റ് ബെനഡിക്ട് സ്ഥാപിച്ച ആശ്രമങ്ങൾ ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതോടെ ധനശക്തിയിലും അംഗസംഖ്യയിലും വികസിച്ചു. കാലാന്തരത്തിൽ ലൗകികങ്ങളായ താല്പര്യങ്ങൾ ആശ്രമങ്ങളിൽ നഷ്ടത്തുകയറി. തന്മൂലം സെയ്ന്റ് റോബർട്ട് (1098) ഫ്രാൻസിയിലെ സീറോ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ച് ഒരു നവീകരണത്തിനുള്ള ആരംഭം കുറിക്കുകയും സെയ്ന്റ് ബർണാഡോ സെയ്ന്റ് സ്റ്റീഫൻ ഹാർഡിങ്ങ് ആ നവീകരണം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ നവീകരിച്ച ജീവിതരീതി സ്വീകരിച്ചവരെ "സിസ്റ്റേഴ്സസ്" എന്നു പറയുന്നു. സീറോ എന്ന സ്ഥലപ്പേരിൽ നിന്നുമാണ് ആ നാമത്തിന്റെ ഉല്പത്തി. സിസ്റ്റേഴ്സസ് സമൂഹം "ടാപ്പിസ്റ്റ്" എന്ന നാമത്തിലും അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ബെനഡിക്റ്റൻ തത്വസംഹിതകളുടെ പുതിയകമായ ആർജ്ജവം വീണ്ടെടുക്കുകയാണ് പ്രസ്തുത നവീകരണം കൊണ്ട് ചെയ്തത്. സിസ്റ്റേഴ്സസ് സന്യാസജീവിതം സെയ്ന്റ് ബെനഡിക്റ്റിന്റെ തത്വസംഹിതയുടെ നിഷ്കൃഷ്ടമായ അനുഷ്ഠാനം മാത്രമാണെന്നു ചുരുക്കിപ്പറയാം. സിസ്റ്റേഴ്സസ് സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ ലോകത്തിൽ പലയിടങ്ങളിലുമുണ്ട്. പ്രധാനമായും യൂറോപ്പ് അമേരിക്ക ആഫ്രിക്ക, ആസ്ത്രേലിയ എന്നീ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ.

കുരിശുമലയിൽ

ധ്യാനപരമായ ജീവിതത്തിന്റെ ആവശ്യകത മനസ്സിലാക്കിയ ഈശ്വരയിലെ വൈദികാഭ്യക്ഷന്മാർ 1951-ൽ ബാംഗ്ലൂർ സുനഹദോസിൽ വെച്ച് ഭാരതീയജീവിതത്തിന്നു സരണമായി ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികപ്രചോദനത്തിനും ദേശീയസ്ഥിതിഗതികൾക്കും യോജിച്ച വിധത്തിൽ സന്യാസസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് സ്ഥാപിച്ചതാ

ണത്രെ കരിശുമലയിലെ ആശ്രമം. ഈ ആശ്രമം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് മീനച്ചിൽ താലൂക്കിന്റെ കിഴക്കേ അതിർത്തിയിൽ ഒരു ചെറിയ തീർത്ഥാടകേന്ദ്രമായ കരിശുമലയുടെ വടക്കേ ചെരിവിലാണ്. ഇഹാരൂപേട്ട പീരുമേട് ഹൈവേയിൽ കൂടി ഈ അറുപേട്ട നിന്ന് 15 മൈൽ യാത്ര ചെയ്താൽ പ്രകൃതി ലാലസ്യം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ആ പ്രദേശത്തെത്താം. മെയിൻറോഡിൽനിന്ന് അല്പം ചുറ്റോഡിലൂടെ ഏകദേശം മൂക്കാൽ മൈൽ ചെല്ലുമ്പോഴേയ്ക്കും ആശ്രമം കാണാം. ഹൈന്ദവപുരാണങ്ങളിലും മറ്റും നാം വായിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ള തപോവനങ്ങളുടെ ശാന്തതയും പരിശുദ്ധിയുമാണ് അവിടെ കാലുകുത്തുന്ന ഒരു സന്ദർശകന് അനുഭവപേദമാകുന്നത്. മഞ്ഞിൽ കളിച്ചുനിൽക്കുന്ന മൊട്ടക്കുന്നുകളും പുൽമേടുകളും പാഞ്ഞൊഴുകുന്ന കാട്ടുതവികളും തഴച്ചുനിൽക്കുന്ന കാട്ടുചെടികളും എല്ലാം ഏതൊരു സന്ദർശകന്റേയും കണ്ണും കരളും കവരം തിരിക്കുകയില്ല. തെക്കുഭാഗത്ത് ഉത്തംഗമായ കരിശുമലകൾ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു. അവയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പള്ളിയും സ്റ്റീബായും തല ഉയർത്തി നിൽക്കുന്നു. മൂക്കാൽ നൂറാണ്ടുമുമ്പ് ബെനഡിക്റ്റൻ മിഷനറിമാർ സ്ഥാപിച്ചതാണത്. കാലാന്തരത്തിൽ അവിടെത്തന്നെ ആ സഭക്കാരുടെ ആശ്രമം വന്നത് യാദൃച്ഛികസംഭവമെന്നേ പറയേണ്ട. കിഴക്കേ മല മുമ്പിങ്ങളുടെ ഒരു പ്രധാന പുണ്യസ്ഥലമായ കോലാഹലമോടാണ്. മഹർഷികളുടെയും തപോവനങ്ങളുടെയും നാടായ ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയ തപോവനമാണ് ആ പ്രദേശം.

ഫാദർ ബീഡ് ഗ്രിഫിത്സ് (ഇംഗ്ലണ്ട്.) ഫാദർ ഫ്രാൻസിസ് (ബർമിംഗ്ഹാം) എന്നീ യൂറോപ്യൻ സന്യാസിമാരാണ് ഈ ആശ്രമത്തിന്റെ സ്ഥാപകർ. 1955-ൽ ഇവർ ഇന്ത്യയിലെത്തി. 1956-ൽ തിരുവല്ലാ മെത്രാൻ സങ്കറിയാസ് മാർ അത്തനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ രക്ഷാധികാരത്തിൽ ആശ്രമസ്ഥാപനത്തിനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി. 1958 മാർച്ച് 21-ാം തീയതി സെയ്ന്റ് ബെനഡിക്റ്റിന്റെ തിരുനാൾ ദിനത്തിൽ ഇതിന്റെ ഔദ്യോഗികമായ ഉദ്ഘാടനം നടത്തപ്പെട്ടു. ഒരു ചനാവഴി ദാനം ചെയ്ത 100 ഏക്കർ സ്ഥലത്താണ് ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈ ആശ്രമത്തിൽ മലങ്കരസുറിയാനി റീതിനോയും സിസ്റ്റേഴ്സുൻ സന്യാസസഭയുടേയും ഹൈന്ദവസന്യാസിമാരുടെയും ആചാരരീതികളാണ് പാലിക്കപ്പെടുന്നത്. പാശ്ചാത്യസന്യാസിമാരാണ് ഈ ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചതെങ്കിലും പരസ്പരമായ രീതിയിൽ ആഷ്വംസ്കാരത്തിനനുസൃതമായി ക്രിസ്തീയാദർശങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായി, കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണ് ഇതിലെ അന്തേവാസികൾ.

സൂര്യസുഖങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദർശമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്ന സന്യാസികളാണ് കരിശുമലയിലെ സന്യാസികൾ. ബാഹ്യമായ യാതൊരു ബന്ധങ്ങളുമില്ലാതെ തങ്ങളുടേതായ ഒരു പ്രത്യേക ലോകത്താണ് വർജീവിക്കുന്നത്. ഭാരതീയ പാരമ്പര്യം പിന്തുടർന്ന് അവർ കാവിവസ്ത്രം ധരിക്കുകയും നഗ്നപാദരായി നടക്കുകയും സന്യഭക്ഷണം മാത്രം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭക്ഷണശാലയിൽ മേശകളോ വിലകൂടിയ പട്ടുകുപാത്രങ്ങളോ ഒന്നുമില്ല. നിലത്ത് ചന്ദ്രം പടിഞ്ഞിരുന്ന ലോഹപാത്രങ്ങളിലാണ് അവർ ഭക്ഷിക്കുന്നത്.

സന്യാസജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന സന്യാസാത്മി മൂന്നു തവണ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “എന്റെ സംരക്ഷകനും നാഥനുമായ ദൈവമേ, അവിടുത്തെ സകല ശക്തികളും ഏറ്റുപായാനായി ഞാൻ അവിടുത്തെങ്കലേയ്ക്ക് അടുക്കാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു.”

ആശ്രമത്തിലെ ജീവിതം സഭാ പ്രാർത്ഥനാനിരതമാണ്. വിശുദ്ധ കർബാനയാണ് തിന്റെ കേന്ദ്രം. സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോഴും അസ്തമിക്കുമ്പോഴും രാവിലെയും മദ്ധ്യഹ്നത്തിലും വൈകുന്നേരവും അവിടെ പ്രാർത്ഥനയാണ്. സന്യാസികളുടെ കാനോനികനമസ്കാരം നിശ്ശബ്ദമായ പ്രാർത്ഥനയോടും ധ്യാനത്തോടും കൂടിയാണ് അവസാനിക്കുന്നത്. ജ്ഞാനവായന, ധ്യാനം എന്നിവയിൽ സഭാ നിമഗ്നരാണ്വർ. സുവിശേഷാദർശങ്ങൾക്കും ബൈബിൾ വായനയ്ക്കും സന്യാസജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ പഠനത്തിനും പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കും ഈ സന്യാസികളുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

വെളുപ്പിന് ഏകദേശം മൂന്നു മണിയാകുമ്പോൾ സന്യാസികൾ എണീറ്റു തങ്ങളു

ടെ ദിനകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. അതോടൊപ്പം സംഗീതാത്മകമായി നിശാപ്രാർത്ഥനകൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാറൊലിക്കൊള്ളുന്നു. ഇങ്ങനെ ആശ്രമവാസികൾ ദിവസത്തിൽ ഏഴു തവണ ഒരുമിച്ചു കൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഇതരസമയങ്ങൾ അദ്ധ്യയനത്തിനും മറ്റു ജോലികൾക്കുമായി ചെലവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പകൽ സമയത്തെ ജോലികൾ കഴിഞ്ഞു രാത്രി എട്ടുമണിയാകുമ്പോൾ ഉറക്കായിലേയ്ക്കു നീങ്ങുന്നു. വളരെ പരുപരുത്ത കിടക്കകളാണവരുടേതു്.

അദ്ധ്യാനം

വെറും ധ്യാനനിരതരായി മാത്രം ജീവിക്കുകയല്ല അവർ. കഠിനമായി അദ്ധ്യാനിച്ച് ആഹരിക്കുകയും സാധുജനസേവനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് അവർ വ്രതമായി സ്വീകരിക്കുകയാണ്. അവർക്ക് വേണ്ട സാധനങ്ങൾ അവർതന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. തരിശായി കിടന്ന വളരെയേറെ പുൽമേടുകൾ അവർ കൃഷിഭൂമിയാക്കി. അവർക്ക് ഭൂതന്മാരില്ല. എല്ലാവരും ഭാസന്മാരാണ്. എല്ലാ ജോലികളും സ്വയമാണ് ചെയ്യുന്നത്. വിരകു വെട്ടുക, തുണി അലക്കുക, വെള്ളം കോരുക, വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്തെടുക്കുക, ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുക, കല്ലു പൊട്ടിക്കുക, കിളിയ്ക്കുക, റോഡു വെട്ടുക, പശുക്കളെ വളർത്തുക ഇങ്ങനെ പോകുന്നു ജോലികൾ. എല്ലാവരും കഠിനാദ്ധ്യാനം കൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നു. സ്നേഹമധ്യസ്ഥനും വിനയസമനപിതവുമാണ് ആശ്രമവാസികളുടെ അതിഥിസൽക്കാരം. ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾ കണക്കാക്കാതെ വിനയസ്സുയർന്നുയർന്ന ആ ജീവിതരീതി വളരെ മാതൃകാത്മകമാണ്.

സിസ്റ്റേഴ്സുൾ ആശ്രമജീവിതം വാസ്തവത്തിൽ സഹോദരസ്നേഹത്തിന്റെ ജീവിതമാണ്. സന്യാസാത്മി വ്രതവാദാനാവസരത്തിൽ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “ദൈവം എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ വേണ്ടി ആശ്രമത്തിലെ സകല സഹോദരന്മാരും എനിക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചാലും”. വിശുദ്ധ ബെനഡിക്ട് പറയുന്നു: “സന്യാസികൾ പരസ്പരം മുൻഗണനകൊടുത്തു ശീലിക്കട്ടെ. ശരീരത്തിന്റേതായാലും സ്വഭാവത്തിന്റേതായാലും ഓരോരുത്തനിലുമുള്ള കുറവുകൾ ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിക്കണം. അന്യോന്യം അനുസരിക്കുകയും വേണം. അവനവനു തല്പരതയോടെ തോന്നുന്നതു ചെയ്യാതെ

മറ്റുള്ളവർക്ക് നന്മ വരാവുന്നതാണ് ചെയ്യേ തുടങ്ങൂ. അതുലയമായ സ്നേഹത്തോടെ അവർ സഹോദരസ്നേഹം പരിശീലിക്കട്ടെ.”

പഠനത്തിൽ സന്യാസജീവിതത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. സന്യാസപരവും പുരോഹിതോചിതവുമായ അദ്ധ്യയനം അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ജീവിതാന്തം വരെ പഠിക്കണം. ആദ്ധ്യാത്മികാഭിവൃദ്ധിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണതു്. ആദ്ധ്യാത്മികപരിപൂർണ്ണതയ്ക്കു് ആവേശവും ആശയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന അനുദിനഭക്ഷണമത്രെ പഠനം. ആശ്രമജീവിതവിജ്ഞാനം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലും പിതാക്കന്മാരുടെ വിവരണങ്ങളിലും നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു.

ബാഹ്യലോകവുമായി ഇവർക്ക് പറയത്തക്ക ബന്ധമൊന്നുമില്ല. ആശ്രമത്തിനകത്തും

For favours received

Inserted by
M. T. Abraham.
Kattoor P. O.

പണിസ്ഥലത്തുമെല്ലാം ഏകാന്ത പാലിക്കപ്പെടുന്നു. സന്യാസികൾ തമ്മിലോ പുറത്തുള്ളവരുമായോ സംസാരിക്കാൻ പാടില്ല. ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനോ പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സന്യാസികൾക്കോ മാത്രമേ മറ്റുള്ളവരോട് സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കൂ.

സിസ്റ്റേഴ്സുൻ സന്യാസികളുടെ ക്രിയാത്മകവും ധ്യാനനിരതവും ലളിതവുമായ ജീവിതം നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവായ ഗാന്ധിജിയെ അത്യധികം ആകർഷിച്ചിരുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസസംവിധാനത്തിൽ ഗാന്ധിജി നിർദ്ദേശിച്ച അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസാദർശങ്ങൾ പലതും അദ്ദേഹം ആഫ്രിക്കയിലായിരുന്നപ്പോൾ സിസ്റ്റേഴ്സുൻ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ചവയാണത്രെ. ഗാന്ധിജി പറയുന്നു: “ഞാനൊരിക്കൽ സിസ്റ്റേഴ്സുൻ സന്യാസിമാരോടൊത്ത് താമസിച്ചു. അവർ ദൈവസ്നേഹം, ബ്രഹ്മചര്യം, ഭാരിദ്ര്യം ഇവയുടെ ഉപാസകന്മാരാണ്. അവർ അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന പരിത്യാഗജീവിതം അതികഠിനമായിരുന്നു. അവർക്ക് സ്വന്തമായി യാതൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ സത്യഭക്തകളാണ്. സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനും കൊടുക്കുവാനും അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കാനും നിയുക്തരായ ഒന്നു രണ്ടു പേരെഴിച്ച് സകലതും മൗനം പാലിക്കുന്നു. നിശ്ശബ്ദരായി ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ജോലി ചെയ്യുന്നു. പഠനം അവരുടെ കടമയാണ്. അവരിൽ മരപ്പണിക്കാരും തോട്ടപ്പണിക്കാരുമുണ്ട്. എല്ലാ പരീക്ഷണങ്ങളും അവർ നടത്തുന്നു. അവരുടെ ആശ്രമം ഒരു യഥാർത്ഥ പുനോദ്യമം ശുചിത്വത്തിന്റെ മാതൃകയുമാണ്. ഒരു മധുരിക്കുന്ന പ്രശാന്തത ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ കളിയാടിയിരുന്നു. അതു പോലൊരു സ്ഥാപനം നിർമ്മിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ലക്ഷ്യം” ഈ അഭിലാഷം രൂപം കൊണ്ടതാണ് ഗാന്ധിജിയുടെ ആശ്രമജീവിതവും അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളും. അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ തൊഴിലിനു പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിക്കുന്നതോടുകൂടി ഏതെങ്കിലും തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കുവാനുള്ള കഴിവു അഭ്യേതാക്കൾക്കുണ്ടാവണം. കുരിശുമല ആശ്രമം ഭാരതത്തിൽ സിസ്റ്റേഴ്സുൻ സമൂഹത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ കാൽവയ്പാണെങ്കിലും അനേക കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ആഫ്രിക്കയിൽ അവരുടെ സ്ഥാപനങ്ങളും

സമൂഹങ്ങളും നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

വിസ്തൃതമായ പുൽത്തകിടികളും മൊട്ടക്കുന്നുകളും നിറഞ്ഞു സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് 3600 അടി ഉയരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കുരിശുമലയിൽ വിവിധ തരത്തിലുള്ള കൃഷികളുടെ സാദ്ധ്യതകളെപ്പറ്റി ഇവർ ഗവേഷണം നടത്തുന്നുണ്ട്. ആദ്യം കൈതച്ചക്ക കൃഷി ചെയ്തു. ആ കൃഷി അത്ര വിജയപ്രദമായിരുന്നില്ല. കന്നുകാലിവളർത്തലാണ് പിന്നീടവരുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചത്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും മറ്റും അടുത്ത കാലത്ത് ജെഴ്സി തുടങ്ങിയ ഇനങ്ങളിൽപ്പെട്ട വിത്തുകാളകളേയും പശുക്കളേയും അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു വളർത്തുന്നുണ്ട്. വളരെ ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ അവ പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നു. പാലിൽനിന്ന് ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽ വെണ്ണ, പാൽക്കട്ടി, ഉരക്കഞ്ഞു തുടങ്ങിയവ തയ്യാർ ചെയ്ത് വില്പന നടത്തുന്നു. കന്നുകാലികൾക്ക് പഠറിയ നേപ്പിയർ, ഗിനിപ്പിൾ ഇവ കൃഷി ചെയ്യുന്നു. കൃഷിയുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ആശ്രമത്തിൽനിന്ന് ഒരു ചെറിയ അണക്കെട്ട് നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ആധുനിക സജ്ജീകരണങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു വലിയ ക്ഷീരോല്പാദന മേഖലയായി ഉയർന്നുവരുന്നു. ചാണകത്തിൽനിന്ന് ഗ്യാസ് ശേഖരിച്ചാണ് അവർ തീകത്തിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ചാണകം

പശുക്കൾക്കും ചാണകത്തിനും പ്രാചീന കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഭാരതത്തിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തു വരുന്നുണ്ടല്ലോ. ഒരു കാർഷികരാജ്യമായ ഭാരതത്തിലെ ഗ്രാമീണ ജനതയുടെ ജീവിതത്തിൽ അവയ്ക്ക് അതുല്യ ബന്ധമുണ്ടെന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിന് വകാശമില്ല. ചാണകഗ്യാസ് പ്ലാന്റ് കണ്ടുപിടിച്ചതോടെ ശാസ്ത്രീയയുഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ആധുനികഭാരതീയ ജനതയ്ക്കും ചാണകം ഒരു വിശിഷ്ടവസ്തുവായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. കൃഷികൾക്ക് വളം ചേർക്കുന്നതിനാണ് പ്രധാനമായും ചാണകം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പക്ഷേ വിറകിന് പ്രയാസമുള്ള നാടുകളിൽ ചാണകം ഉണക്കി തീകത്തിക്കാറുണ്ട്. ഭാരതത്തിൽ ഏതാണ്ട് 50 ശതമാനം ചാണകവും വിറകിനാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വിറകിന്റെ ക്ഷാമം തീക്കാൻ വേറൊരു വഴി കണ്ടു പിടിച്ചാൽ ഇന്നു തീകത്തിക്കുന്നതിനു

ഉപയോഗിക്കുന്ന ഏകദേശം 20 കോടി ഒൻ ചാണകം നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഭക്ഷ്യോല്പാദനം അധികരിക്കാൻ വേണ്ട വളമായി ഉപയോഗിക്കാം. ഇക്കാര്യം ഇന്ത്യൻ അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടതിന്റെ ഫലമായി കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ചാണകം കൃഷിക്കും ഗ്യാസ് തീ കത്തിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു പദ്ധതി കണ്ടുപിടിക്കുകയുണ്ടായി. ചാണകം വെള്ളത്തിൽ ചേർത്ത് പുളിപ്പിച്ചാൽ അതിൽനിന്ന് തീ കത്തിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു വാതകം ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. ചാണകം പിന്നീട് വളമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഗവേഷകർ കണ്ടുപിടിച്ച ഈ നവീന സമ്പ്രദായം ഭാരതത്തിലെ കർഷകർക്ക് ഒരനുഗ്രഹം തന്നെ. വിളക്കു കത്തിക്കാനും ആഹാരം പാകം ചെയ്യാനും ഈ ഗ്യാസ് മതിയാകും. ഇപ്രകാരം ചാണക ഗ്യാസ് പ്ലാന്റുകൾ ദൽഹിയുടെ സമീപമുള്ള പത്തു ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. 1958-ലെ ഫാർമേഴ്സ് ഫോറത്തിന്റെ വാർഷികത്തിലും 1959-60 ലെ ലോകകാർഷികപ്രദർശനത്തിലും ചാണക ഗ്യാസ് പ്ലാന്റിന്റെ പ്രവർത്തനം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ചാണകം പോലുള്ള ജൈവവസ്തുക്കൾ വായുവിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ചീയുമ്പോൾ “മെതേയ്ൻ” എന്ന തീ കത്തുന്ന വാതകം അതിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുന്നു. പുകയുടെ ശല്യമില്ലാത്തതും നല്ല ചൂടുള്ളതുമായ അഗ്നിജ്വാലയാണിതിനുള്ളത്. കരിതുമലയിലെ സിസ്റ്റേഴ്സ് നഗർ ആശ്രമത്തിൽ ചാണകഗ്യാസ് പ്ലാന്റ് വളരെ വിജയകരമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിൽ വേറെ രണ്ടുമൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൂടി മാത്രമേ ചാണകഗ്യാസ് പ്ലാന്റ് ഉപയോഗിച്ച് തീ കത്തിക്കുന്നുള്ളൂവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. കരിതുമല ആശ്രമത്തിൽ വിറകിന് ക്ഷാമം നേരിട്ടപ്പോഴാണ് ഈ ഗ്യാസ് പ്ലാന്റിന്റെ കാര്യം അവർ കേട്ടത്. ആശ്രമത്തിൽ ഒരു നല്ല കാലിവളത്തൽ കേന്ദ്രം ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവിടെ ചാണകത്തിന് പ്രയാസമില്ലതാനും കന്നുകാലികളെ വളത്തുന്ന ഗ്രാമീണർ കരിതുമല ആശ്രമക്കാരെപ്പോലെ ചാണക ഗ്യാസ് പ്ലാന്റ് ഉപയോഗിച്ച് തീ കത്തിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നത് വളരെ നല്ലതാണ്. ചെലവു കുറഞ്ഞ രീതിയിൽ

നിർമ്മിച്ച കരിതുമലയിലെ സ്തൂപം മറ്റും കാണേണ്ടതു തന്നെ.

ക്രൈസ്തവൈക്യം

ദിവംഗതനായ 23-ാം ജോൺ മാർപ്പാപ്പായുടേയും ഇപ്പോഴത്തെ ആറാം പോൾ മാർപ്പാപ്പായുടേയും പരിശുദ്ധമൂലം ഫലപുഷ്കലമായിവരുന്ന ക്രൈസ്തവൈക്യമാണ് ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ലക്ഷ്യം. എല്ലാ ക്രൈസ്തവസഭകളും ഒരേ കോടിക്കീഴിൽ യോജിച്ചുവരുന്ന ദിനം എത്രയോ അഭികാമ്യമായിരിക്കും. അത് സാധിക്കാൻ ഭാരതത്തിലെ വിവിധസഭകൾ തമ്മിൽ കൂടുതൽ ആത്മാർത്ഥമായി അടുത്തു പെരുമാറാനും സമഭാവനയോടെ കരുതാനും ആശ്രമവാസികൾ ശ്രമിക്കുന്നു.

കരിതുമല ആശ്രമം ക്രൈസ്തവസഭകളുടെ യോജിപ്പിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ആശ്രമനിയമം പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്; “പ്രാർത്ഥന, അദ്ധ്വാനം, പരിശ്യാഗം എന്നിവ വഴി ദൈവമഹത്വവും അവിടത്തെ തിരുമനസ്സും നിറവേറുന്നതിനപ്പു

For favours received

Inserted by

N. G. A.
Hyderabad.

“ജപമാല രാജ്ഞി”

(കെ. കുച്ചിറമറം)

കണ്ണൻമുത്തുമായ്...എന്ന രീതി.

അന്ധകാരത്തിരമാലകൾ തന്നിലായ്

നിന്നിത്തുടിച്ചിട്ടുമി...

മാനവംശത്തെ കരയററിട്ടുമാ...

സ്വർഗ്ഗീയ മാലയാതേ!

അന്ധകാരത്തിര...

സ്വർഗ്ഗവാടം തുറന്ന മനുജനെ

സ്വർഗ്ഗത്തിലേററിട്ടുവാൻ...

സ്വർഗ്ഗവാ

സ്വർഗ്ഗീയമാം നിന്റെ ദിവ്യജപമാല

നൽകി...നൽകി...നീ...

നൽകി-നൽകി-നീ...അന്ധകാര...

ആത്മരായി മരുവിട്ടുമി കൊട്ടം

പാപികൾ ഞങ്ങളെ...ആത്മരാ...

നിന്റെ ദിവ്യസന്നിധേ വാഴാൻ.

നൽവരം തുകിടണൈ!

അമ്മേ! തുകിടണൈ!!

അമ്മേ! തുകിടണൈ!!!

രമ ക്രൈസ്തവൈകൃത്തിനായി കുരിശുമല ആശ്രമാംഗങ്ങൾ തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലുതായ മറ്റൊരാഗ്രഹം അവർക്കില്ല.”

ഏകാന്തതയിൽ ഈശ്വരധ്യാനത്തിൽ മുഴുകി ജീവിതനവീകരണത്തിനായി പുരോഹിതന്മാരും അൽമായരുമായ അനവധി ആളുകൾ കുരിശുമല ആശ്രമത്തിൽ ക്കൊ ദിവസങ്ങൾ ചെലവാക്കാറുണ്ട്. അവർക്ക് ആത്മീയമായും ശാരീരികമായും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ സന്യാസികൾ ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നു.

ഭൗതികവാദത്തിൽ മുഴുകി സുഖവും സന്തോഷവും പ്രതാപവും മാത്രം അന്വേഷിച്ച് പരക്കുപായുകയാണ് ഇന്നത്തെ ചില യുവജനങ്ങൾ. ശാശ്വതസമാധാനവും സന്തോഷവും കിട്ടാതെ അവർ നിരാശരാകുന്നു. ലൗകികാനന്ദങ്ങളിൽ മതിമയങ്ങി അവയ്ക്കായി അദ്ധ്വാനിച്ച് അധഃപതിക്കുകയാണ് അനേകം ആളുകൾ. ദൈവത്തെപ്പറ്റി അല്പമൊന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ അവർക്കു നേരമില്ല. ലൗകികചിന്തകളും മാനുഷികസ്നേഹങ്ങളും ഉന്നതങ്ങളിലേയ്ക്ക് അവരുടെ ഹൃദയത്തെ ഉയർത്തുവാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആയു

നികമനുഷ്യർക്ക്, വിശിഷ്ട യുവജനങ്ങൾക്ക്, ഭൗതികാനന്ദങ്ങളിൽ മുഴുകാതെ പുണ്യജീവിതം നയിക്കുക അസാധ്യമെന്നും മറ്റും വാദിക്കുകയും ദൈവാസ്തികൃതത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് കുരിശുമലയിലെ സിസ്റ്റേഴ്സുന് ആശ്രമം ഒരു വെല്ലുവിളിയത്രേ.

വൈദികരും അവിവേദികരും ഉൾപ്പെടെ ഇരുപതോളം സന്യാസികൾ ഈ ആശ്രമത്തിലുണ്ട്. വൈദികാന്തസ്സിന്റെ ഭാഗമായ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ സകലരും തുല്യരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ആശ്രമപ്രവേശനത്തിന് അപേക്ഷിക്കുന്നവർ ആരോഗ്യമുള്ളവരും ധ്യാനനിരതരും താപസോചിതമായ ജീവിതം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരുമായിരിക്കണം.

ശാശ്വതസമാധാനം ആഗ്രഹിക്കുകയും അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് സഹ്യസാനുക്കളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഈ ആശ്രമം ഒരു ശാന്തിനികേതനമത്രേ. ആശ്രമത്തിലും അതിന്റെ ചുറ്റിലും അലതല്ലുന്ന ഏകാന്തതയും പ്രകൃതിസൗന്ദര്യവും പരിശുദ്ധമായ അന്തരീക്ഷവും ഏതൊരു മനുഷ്യഹൃദയത്തെയാണ് ആകർഷിക്കാത്തത്.

(308-ാം പേജിന്റെ തുടർച്ച)

എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ടവെന്നു വിശ്വസിച്ചു."

മാത്താമാശ്ശീനായ്ക്കു ലഭിച്ചതായ മാതാവിന്റെ ഇടക്കെട്ട് "ദൈവമാതാവ് ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും സ്വർഗ്ഗരോപണം ചെയ്ത എന്തെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമായി" ശ്ലീഹാ സൂക്ഷിച്ചു എന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തുടർന്നു പറയുന്നു. ഫാ. ജോർജ്ജ് പറയുന്നത് ദൈവമാതാവിന്റെ മരണം പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മരണം പോലെ മാത്രമാണെന്നും മാതാവിന് ഇനിയും ഉയിർപ്പും ന്യായവിധിയും വരാനിരിക്കുന്നു എന്നുമത്രെ. പ. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പഠിപ്പിക്കലുമാണോ അതോ മുണ്ടുവെൽ ജോർജ്ജിന്റെ അഭിപ്രായമാണോ സ്വീകാര്യം എന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങൾ തീരുമാനിക്കട്ടെ!

d) ദൈവമാതാവിനെ "സഭയുടെ മാതാവ്" എന്നു വിവക്ഷിച്ചപ്പോൾ "സഭയുടെ അംഗം" എന്ന കൂടെ പറയാതിരുന്നത് തെറ്റായിപ്പോയെന്നാണു ഫാ. ജോർജ്ജിന്റെ വേദാന്തപരതി. ദൈവമാതാവിനു ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ബന്ധം നിരുപമമാണെങ്കിൽ സഭയോടുള്ള ബന്ധവും അതുലയമായിരിക്കും എന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ വലിയ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. കരിശിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്നിരുന്ന യോഹന്നാനോട് "ഇതാ നിന്റെ മാതാവ്" (യോഹ 19:26) എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞത് എല്ലാ വിശ്വാസികളോടുമായിട്ടാണു്. ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെയും മാതാവും സഭ മുഴുവന്റെയും മാതാവുമാണു് മറിയം. രണ്ടടിസ്ഥാനങ്ങളിലാണു് ഈ വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമതു്, മാതാവിനു പുത്രനോടുള്ള ബന്ധം—മാതാവിൽ നിന്നൊട്ടത്ത മനുഷ്യത്വം ഇപ്പോഴും പുത്രനിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് അവൾ ഇപ്പോഴും പുത്രന്റെ മാതാവു തന്നെ. രണ്ടാമതു്, ക്രിസ്തുവിനു നമ്മോടും സഭയോടുമുള്ള ബന്ധം—സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും നാം അവയവങ്ങളുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പുത്രസ്വീകാരം മുഖം നാം മറിയാമിന്റെ മക്കളും മറിയം നമ്മുടെ മാതാവുമായിത്തീരുന്നു. മനുഷ്യവത്സരസത്യത്തെ

നിഷേധിക്കാതെ ഈ സത്യത്തെ നിഷേധിക്കാതായിട്ടു ഇതിനെപ്പറ്റി ഫാ. ഫെൽക്സോ വ്ലാസ്കി പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണു്: "The Mother of God is truly the Common mother of all living, of the whole Christian race, born or re-born in the Spirit and truth" "സത്യമായും ദൈവമാതാവു്, ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ജനിക്കുകയോ വീണ്ടും ജനിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തീയ വംശം മുഴുവന്റെയും, ജീവനുള്ള സകലരുടെയും, പൊതുവായ മാതാവത്രെ".

പൗരസ്ത്യരുടെ പ്രശംസാർഹവുമായ മാർ അപ്പോലോ പറയുന്നതു കേൾക്കുക: ക്രിസ്തു സഭയുടെ തലയും സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവുമാണെങ്കിൽ മാതാവിന്റെ സ്ഥാനമെവിടെയാണെന്നു ചോദിച്ചിട്ടു് മാർ അപ്പോലോ പറയുന്നു, ശിരസ്സിനെയും ശരീരത്തെയും സംയോജിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണുമാകുന്നു മാതാവെന്നു്. ആരും മുതൽ ദൈവകൃപയാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടവളും, ജീവിതത്തിൽ കൃപമാത്രം ആഗ്രഹിച്ചവളും, കൃപനിറഞ്ഞവളും, 'കൃപമേൽ കൃപ' നൽകിയവനായ ദൈവപുത്രനെ വഹിച്ചവളുമായ ദൈവമാതാവു് ഇപ്പോൾ സമു്തപകളുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സഭയുടെ ജീവനും വിശ്വാസികളുടെ ആത്മീയാനുഭവങ്ങളും മാതാവിനോടു സജീവമായി ബന്ധപ്പെട്ടതെന്നായിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, വി. കർബ്ബാന സ്വീകരിച്ച മടങ്ങുന്ന ഒരു വിശ്വാസികു് "സ്പീതന്നു, ഞാൻ തിന്നു" എന്ന് ഒരു പുതിയ അർത്ഥത്തിൽ പറയുവാൻ കഴിയും മറിയാമിൽ നിന്നു ദൈവപുത്രൻ എടുത്തതായ മനുഷ്യത്വം മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടു് ഇപ്പോഴും തന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണു് വി. കർബ്ബാനവഴിയായി ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ മാതാവിനെ സ്മരിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നതു്. സഭയാകുന്ന ഭവനത്തിനു പുറമെയുള്ളവർക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രായസമുള്ള ക്രിസ്തീയരേ സഭയിന്റെ ഭാഗമാണിതു്.

e) "മാലാഖമാരെപ്പോലെയൊന്നു ദൈവമാതാവെന്നു പറയുന്നതിലർത്ഥമില്ല" എന്നും ഫാ.

ജോർജിൻ അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നു! കാരണം, ദൈവമാതാവ് മാലാഖമാരെപ്പോലെയാണത്രെ, അവരെക്കാൾ സമുന്നതനാണ്. ഫാ. ജോർജിൻ സ്വീകാര്യമാവും എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സാക്ഷ്യങ്ങൾ തന്നെ ഇതിനും നൽകാം. കേരളത്തിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ (ദൈവമാതാവിന്റെ പുകഴ്ചയുടെ പെരുന്നാൾ, മൂന്നാം മണി നേരത്തെ പ്രാർത്ഥന) മാതാവിനെ വർണ്ണിക്കുന്നതു കാണുക. “ഉൽകൃഷ്ടയായ മാതാവേ, നീന്റെ വീര്യലിഖിക്കുന്നതോ ജ്യോതുകിരീടം മുടയുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? എന്തെന്നാൽ നീ ക്രിസ്തവന്മാരെക്കാൾ ഉയർന്നവളും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെക്കാൾ മഹത്വമുള്ളവളായിരിക്കുന്നു”. റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ മാതാവിനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: “More honourable than the Cherubim, more glorious than the Seraphim who without spot didst bear the Eternal Word.” “കളങ്കമില്ലാതെ നിത്യവചനത്തെ വഹിച്ചവളായ നിക്രോബേന്മാരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠയും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെക്കാൾ മഹത്വമുള്ളവളാകുന്നു.”

ഇതുപോലെ അനേകം പ്രാർത്ഥനകളുണ്ട്. ഇവയൊന്നും ഫാ. ജോർജ്ജ് കണ്ടിട്ടില്ലെന്നുവരുമോ? കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയ്ക്കു വല്ല അർത്ഥവും അർത്ഥം കല്പിക്കുന്നുണ്ടോ എന്തോ! പാപം തീണ്ടിയിട്ടില്ലാത്ത മാലാഖമാരുടെ രാജ്ഞിയെന്നും, മാലാഖമാരെക്കാൾ ഉയർന്നവളെന്നും ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വാഴ്ത്തുന്ന ദൈവമാതാവിനെപ്പറ്റിയാണ് ഫാ. ജോർജ്ജ് പറയുന്നത് “പാപത്തിൽ പങ്കാളിയായിരിക്കണം” “വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട പാപിയായിരിക്കണം” എന്നെല്ലാം!

II അമലോത്ഭവത്തിനെതിരായ തുറപ്പുവീട്ടായി ഫാ. ജോർജ്ജ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ അഭിപ്രായമാണ്. ദൈവമാതാവ് ജന്മപാപമില്ലാത്തവളായിരുന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്തുജന്മമുള്ള വീണ്ടെടുപ്പ് അവൾക്കു വേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നെന്ന് അങ്ങനെ ക്രിസ്തു എല്ലാവരുടെയും രക്ഷകൻ

അല്ലാതായിത്തീരുമായിരുന്നെന്ന് വെന്നമാണ് അക്വിനാസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ജന്മദേവിയോടുകൂടെ ഇതുശരിച്ചിട്ട്, പാവം കത്തോലിക്കർ ഇതു വല്ലതും അറിയാത്തതോ, എന്നു ചോദിച്ചു ഫാ. ജോർജ്ജ് പരിഭവിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കർ അറിയാത്തതെന്ന ഒരു രഹസ്യം താൻ വെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള മട്ടിലാണ് ഫാ. ജോർജ്ജ് അക്വിനാസിനെ ഉയർത്തിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്! ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം എത്രയോ പണ്ഡിതന്മാരും തത്വജ്ഞാനികളും വിശദവും വിദഗ്ദ്ധവുമായ പഠനങ്ങൾ നടത്തുകയും പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതെങ്കിലും അറിയാനും പഠിക്കാനും സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതുവരെ താഴെ ചേർന്ന പോയിന്റുകൾ സാവകാശം പരിശോധിക്കണമെന്നു ഫാ. ജോർജ്ജിനോടുകൂടിക്കുന്നു.

a) തോമസ് അക്വിനാസ് ജീവിച്ചിരുന്നതു 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും അമലോത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനമുണ്ടായതു 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലുമാണ്. അതുകൊണ്ട് സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനത്തെത്തുല്യ 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിലോ അതിനു മുമ്പോ ഉണ്ടായിരുന്ന ചില ധാരണകളെയാണ് അക്വിനാസ് എതിർത്തതെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അമലോത്ഭവത്തെപ്പറ്റി അക്വിനാസ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്ന ന്യായം ഒഴിവാക്കിയാണ് സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനമുണ്ടായതെന്ന് ആ പ്രഖ്യാപനം പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും കാണാവുന്നതാണ്. അക്വിനാസ് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സഭയുടെ പ്രഖ്യാപനം അദ്ദേഹം സ്വാതന്ത്ര്യം അനുകൂലിക്കുമായിരുന്നു എന്നു ന്യായമായി വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്.

b) അമലോത്ഭവം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു കണ്ടുപിടിത്തമല്ലായിരുന്നു എന്നും 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും അതിനു മുമ്പും സജീവമായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വിശ്വാസമായിരുന്നു എന്നുള്ള ചരിത്രസത്യത്തിന് അക്വിനാസ് ഒരു സാക്ഷിയാണ്. സഭയുടെ കാതലായ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെപ്പറ്റി അഭിപ്രായവ്യത്യാസം

ങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും സഭയിലുണ്ടാവുകയും അവസാനം സഭയുടെ ഔദ്യോഗികപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുകയുമാണ് സഭാപരിത്രത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അമേലാത്ഭവത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും അപകാരം തന്നെ സംഭവിച്ചു. ഫ്രാൻസിസ്കൻ സമൂഹം ഒരു വരത്തും വി. ബേർണാഡിന്റെയും വി. അക്വിനാസിന്റെയും പക്ഷക്കാർ മൂലഗത്തുമായി അമേലാത്ഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച് 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും അതിനു ശേഷവും വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നിരുന്നു. ഇവരുടെ അഭിപ്രായഭിന്നത, മറിയം മാതൃഗർഭത്തിൽ ഉരുവായ നിമിഷത്തിൽ തന്നെയാണോ അതിനു ശേഷം (ജനനത്തിനു മുമ്പ്) ഏതെങ്കിലും സമയത്താണോ ജന്മപാപത്തിൽ നിന്നു വിമുക്തയായത് എന്നു മാത്രമായിരുന്നു. മറിയം ഉത്ഭവപാപമില്ലാത്തവളായിട്ടാണു ഭൂമിയിലേക്കു പിറന്നതെന്ന് വി. അക്വിനാസും (Summa Theol III, XXvii, 2) വി. ബേർണാഡും (Ep, 174) പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അക്വിനാസിനെ ഇപ്പോൾ കൂട്ടപിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഫാ. ജോർജ്ജ് അക്വിനാസിന്റെ ഈ അഭിപ്രായം—അതായത് മറിയം ജന്മപാപമില്ലാത്തവളായിട്ടാണു ജനിച്ചതെന്നുള്ളത്—സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കണം.

c) ദൈവമാതാവായ മറിയാമിനു ക്രിസ്തുവിൽകൂടെയുള്ള പരിത്രാനം ആവശ്യമില്ലായിരുന്നെന്നോ, മറിയാമിന്റെ ജനനം സ്രീ പുരുഷബന്ധം മൂലമുള്ള സ്വാഭാവിക ജനനമല്ലായിരുന്നു എന്നോ കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരമായ യോഗ്യതകൾ മുഖാന്തിരം പാപബന്ധിതത്വത്തിൽ വീണുപോകാതെ മുൻകൂട്ടി സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പരിത്രാണമായിരുന്നു (Preservative redemption) മറിയാമിന്റേതു്. മാദോദീസായിൽ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന നല്വരം മറിയാമിന്റേതന്റെ ജനനത്തിന്റെ ആദ്യനിമിഷത്തിൽ തന്നെ നൽകപ്പെട്ടു എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. വചനമായ ദൈവത്തിനു വസിക്കുവാൻ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും അവൾ യോഗ്യയായിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഇപ്രകാരം ദൈവം അവ

ളെ ഒരുക്കിയതു്. അതാവശ്യമായിരുന്നു, ദൈവത്തിനതു സാധ്യവുമായിരുന്നു. ദൈവമാതാവെന്ന പദവികൊണ്ടു മാത്രമാണ് മറിയാമിൽ പരമ്പരാഗതമായ ജന്മപാപത്തിന്റെ ശക്തിയെ ദൈവം തടഞ്ഞതു്. ദൈവമാതാവിന്റെ സ്ഥാനം മറ്റൊരാൾക്കു പകർന്നുകൊടുക്കാവുന്നതോ വേറൊരാളുമായി പങ്കിടാവുന്നതോ അല്ല. തന്റെ പുത്രന്റെ പരിശുദ്ധിയാണ് മുൻകൂട്ടി മറിയാമിനു ലഭിച്ച വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ മേതു—സൂര്യൻ ചക്രവാളത്തിനടിയിൽ മറയുന്നതിനു മുമ്പ് ആകാശത്തെ ശോഭനമാനമാക്കുന്നതുപോലെ. ഡബ്ല്യു. സ്കോട്ട്സ് എന്നു വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറയുന്നതുപോലെ ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണനായ രക്ഷിതാവാണ് ക്രിസ്തു. തന്റെ മാതാവിനെ പരിപൂർണ്ണമായിട്ടുതന്നെ—അതായതു ജന്മപാപത്തിന്റെ കറയെൽക്കാതെ തന്നെ—ക്രിസ്തു സംരക്ഷിച്ചു.

d) തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ രേഖിപ്രായം സഭ സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ അതു “പരിതാപകരം”മാകുന്നതു് എങ്ങനെയാണു വോ? സാമൂഹികസഭയുടെ മല്ലാനാണ് വി. തോമസ് അക്വിനാസ്, അതുലൂന്നായ മല്ലാൻ. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന് അപ്രമാദിത്വവുമില്ല. പിതാക്കന്മാർ പറയുന്നതെല്ലാം സഭ ഔദ്യോഗികമായി സ്വീകരിക്കണമെന്നില്ല. സഭാപിതാക്കന്മാർ തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഇതു സാധ്യവുമല്ലല്ലോ. മനുഷ്യാവതാരത്തിനു ശേഷവും ദൈവമാതാവിൽ അല്പമായിട്ടെങ്കിലും പാപമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ധ്വനിക്കത്തക്കവിധം വി. ക്രിസോസ്തം എന്ന സഭാപിതാവു് പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രഗത്ഭനായ ഈ പിതാവിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അവഗണിച്ചാണ് ഓർത്തഡോക്സുകാരും മറ്റും ദൈവ മാതാവിൽ പാപമില്ലെന്നു പറയുന്നതു് എന്നുള്ള ആരോപണത്തിനു ഫാ. ജോർജ്ജ് എതു സമാധാനം പറയുമെന്നറിയാൻ കൗതുകമുണ്ട്. ആ സമാധാനം അക്വിനാസിനെ സംബന്ധിച്ചും പ്രസക്തമായിരിക്കും. അമേലാത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ അഭിപ്രായം കണ്ടുപിടിച്ച ഫാ. ജോർജ്ജ് കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരപ്പും ആഴവും കണ്ടെത്തുന്നതിനു പുണ്യവാനായ ആ പണ്ഡിതനെ കൂട്ടപിടിക്കുമെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരിക്കും!

കൊച്ചനജത്തിക്കു ചേച്ചിയുടെ ഒരു കത്തും

C. P. Kunjannamma.

Chamakkala Puthenparampil, Mylapra.

(തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിൽ നിന്നും ജമ്മനിയിലേക്കു പോയ പെൺകുട്ടികളിലൊരാൾക്കു അനുജത്തിക്കയച്ചുകൊടുത്ത ഒരു കത്തും പ്രസിദ്ധീകരണാർത്ഥം ഇവിടെ അയച്ചു തന്നതാണിത്. സസന്തോഷം ഞങ്ങൾ ഇതുപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

(പത്രാധിപർ)

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മിനി!

ഏകദേശം ഒരു വർഷത്തെ കാത്തിരുപ്പിനുശേഷം നമ്മുടെ നാടിനോടും വീടിനോടും ആറു വർഷത്തേക്കു വിടവാങ്ങിക്കൊണ്ട് ഓഗസ്റ്റ് നാലാം തീയതി ബുധനാഴ്ച തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും വല്ലേച്ചിയും കൂട്ടുകാരും വിദൂരമായ ജർമ്മനിയിലേക്കു യാത്രതിരിച്ചത് മോളു കണ്ടുവല്ലോ. യാത്രയുടെ വിവരണം മോൾക്കു കേൾക്കണം അല്ലേ? ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടുകൊള്ളണം.

തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും ബുധനാഴ്ച പന്ത്രണ്ടുമണിക്കാണല്ലോ വല്ലേച്ചിയും കൂട്ടുകാരും നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും “റാ-റാ”യുതന്നു യാത്രതിരിച്ചത്. ആദ്യത്തെ വിമാനയാത്രയായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കു സ്വല്പം പേടിയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിലിരുന്നുകൊണ്ട് കുനകളും താഴ്വരകളും ദർശിച്ചപ്പോൾ പേടിയില്ലാ മധുരസ്വപ്നമായി മാറുകയായിരുന്നു. പച്ചപ്പുറവതാനി വിരിച്ച നമ്മുടെ കൊച്ചുകേരളം കടന്നപ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ നെടുവീർപ്പുകൾ ഉയരാതിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ വല്ലേച്ചിയുടെ ജന്മനാടിനെ സങ്കടത്തോടുകൂടി പിൻതള്ളിക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഏകദേശം രണ്ടു മണിയോടുകൂടി മദ്രാസിൽ വന്നു ചേർന്നു. ഞങ്ങളെ കാത്തു ‘Air India Travells’-ലെ രണ്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥർ നീലക്കുറുത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവരായിരുന്നു മോൾക്കുറിയായ മോ. Mr. R. C. Nair-ഉം Miss Anna John-ഉം. കുറച്ചു സമയത്തെ വിശ്രമത്തിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ ഒരു വാനിൽ യാത്രതിരിച്ചു. മനോഹരങ്ങളായ കെട്ടിടങ്ങളും നഗരവീഥികളും പിന്നിട്ടുകൊണ്ട്

ഞങ്ങളുടെവാൻ ഒരു കൂറൻ സൗധത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നുനിന്നു. അതാണ് പ്രസിദ്ധമായ അശോകാ ഹോട്ടൽ. അവിടെ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും എല്ലാവിധ സജ്ജീകരണങ്ങളോടും കൂടിയ ഒരു മുറിയും കിട്ടി. ഊക്കവും കുളിയും ഊണം കഴിഞ്ഞു 7½ മണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ ആ വാനിൽതന്നെ മദ്രാസ് വിമാനത്താവളത്തിൽ വന്നുചേർന്നു രാത്രിയായപ്പോഴേക്കും എന്റെ ചിന്ത അമ്മച്ചിയുടേയും മിനിയുടേയും സമീപം ചുറ്റിപ്പറ്റുകയായിരുന്നു. ടിക്കറ്റും പാസ്പോർട്ടുമെല്ലാം പരിശോധിച്ചശേഷം 10½ മണിയോടുകൂടി ഞങ്ങളെല്ലാവരും മദ്രാസിനോടു യാത്രപറഞ്ഞു വിമാനത്തിൽ കയറി സ്ഥലം പിടിച്ചു. ഏകദേശം നാന്നൂറിയമ്പതു ആളുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരുന്നു ആ വിമാനം. ഒരു വലിയ ഇരമ്പലോടുകൂടി ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ വിമാനവും മനോഹരമായ ബോംബേനഗരത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിപ്പറന്നു. വല്ലേച്ചി വിമാനത്തിന്റെ രണ്ടു വശത്തുമുള്ള വിള്ളലുകളിൽകൂടി അഗാധതയിലേക്കു നോക്കി. എന്തു കാണാനാണ്. ഭൂമിയിൽ വിന്ന അനേകായിരം അടി ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്ന സമയത്തും, അതും കുറുതിട്ടത്തും, നോക്കിയതുതന്നെ അവിവേകമല്ലേ? പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം കണ്ടാസ്വദിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിലുള്ള വേദംകൊണ്ടും നിദ്രാദേവിയുടെ സാമീപ്യം കൊണ്ടും രാത്രിയെ ശപിച്ചുകൊണ്ട് വല്ലേച്ചിയും കുറെ കൂട്ടുകാരും നിദ്രക്കുഴിനായി. എന്നാൽ കുറച്ചുപേർ ഛർദ്ദിലുമായി മല്ലിടുകയായിരുന്നു. മറ്റു കുറേപ്പേർ ചെവിയിൽ നിന്നും പഞ്ഞിപ്പോകാതിരിക്കാനുള്ള സംരംഭത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

നും. ഉദ്ദേശം പത്രങ്ങൾ മണിയോടുകൂടി "ഞാൻ വരുന്നുണ്ടു്" എന്നറിയിക്കുമാറുള്ള ഒരു ശബ്ദത്തോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ വിമാനം ബോംബെയിൽ ചെന്നുനിന്നു. ഞങ്ങളെല്ലാവരും ബാഗും തൂക്കിയെടുത്തു് വിമാനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി. മനോഹരമായ ഒരു മുറിയുണ്ടാണു് ഞങ്ങൾ വിശ്രമിക്കാൻ ചെയ്തിരുന്നതു്. ശിതളപാനിയം കുടിച്ച് ക്ഷീണവും ദാഹവും തീർത്തു ഞങ്ങൾ വേറൊരു വലിയ വിമാനത്തിൽ കയറി സ്ഥലംമാറുക.

പ്രിയപ്പെട്ട മിനി! ഇനിയും മിനിയുടെ വലേച്ചി എവിടെക്കാണ് പോകുന്നതെന്നു മോൾക്കറിയാമോ. കേരളവും ബോംബേയും മാത്രമല്ല ഞങ്ങൾക്കു തരണം ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇൻഡ്യാമഹാഭാരതവും ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡവും തരണം ചെയ്തെങ്കിൽ മാത്രമേ ജർമ്മനിയുടെ ജന്മനാടായ യൂറോപ്പിൽ എത്താൻ സാധിക്കൂ. എന്തിനു പറയുന്നു. ഒന്നു മണിയെടുക്കൂ ഞങ്ങൾ അവിടെ നിന്നും വിടവാങ്ങി.

നിലാഴികളും മറ്റും തരണംചെയ്തു് സ്വഹൃദസ്വന്ദരമായ വിഹാസത്തിൽ കൂടി ഞങ്ങളേയും കൊണ്ടു് ഞങ്ങളുടെ വിമാനം ശീഘ്രം പാഞ്ഞപ്പോൾ വലേച്ചി മിനിയുടെ അരികിലായിരുന്നു. ഉണൺപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ വിമാനം താഴുകയായിരുന്നു. എവിടെയാണിറങ്ങിയതെന്നു പറയാം. ബൈബിൾ മുഖേനയും അല്ലാതെയും പ്രസിദ്ധി ആജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള ലബനോൻ. ഇതിനോടകം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പാദപാംസുകളാൽ പരിപാവനമാക്കപ്പെട്ട പാലാസ്തന്നും കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ മാത്രം ശിതളപാനിയങ്ങളും ആഹാരസാധനങ്ങളും കഴിച്ചാൽ പോരല്ലോ! ഞങ്ങളുടെ വിമാനത്തിനും ദാഹവും ക്ഷീണവും ഇല്ലേ? ഞങ്ങളെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് പറക്കണമെങ്കിൽ അതിനും കുറേ ശക്തി അത്യാവശ്യമാണു് ഇതിനും കൂടിയാണു് വിമാനം പല സ്ഥലത്തും ഇറങ്ങുന്നതു്.

നാലര മണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ വീണ്ടും യാത്ര ആരംഭിച്ചു. പ്രകൃതിരമണീയമായ കുന്നുകളും താഴ്വരകളും സമ്പന്നമായി നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ചെറുപട്ടണങ്ങളും പിന്നിലാക്കൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ പറന്നു. അപ്പോഴേക്കും നേരം പുലർച്ചയായിരുന്നു. സൂര്യഗേവാൻ തന്റെ ചെങ്കുതിത്തവർ വീശി ഞങ്ങളെ ആശീർവദിച്ചു. അങ്ങനെ ആറര മണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ മനോഹരത നിറഞ്ഞതും സുപ്രസിദ്ധവുമായ റോമായിൽ വന്നുചേർന്നു.

റോമിനൊരു വിശേഷത കൂടുതൽ എന്നാണെന്നു മിനിക്കറിയാമോ? അവിടെയാണു് നമ്മുടെ വത്തിക്കാൻ കൊട്ടാരവും പരിശുദ്ധ പിതാവു് പോൾ ആറാമൻ മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനിയും. കൂടാതെ പുരാതന കാലം മുതൽക്കേ റോം സംസ്കാരത്തിന്റേയും പരിഷ്കാരത്തി

For favours received

Inserted by
P. A. T.

ന്റെയും കേന്ദ്രംകൂടിയാണു്. സാരിയും ഞ്ഞു സുമിട്ടു് വിമാനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ കേരളീയ വനിതകളെ അപർ ആകാംക്ഷയോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വപ്നസമയത്തെ വിശ്രമത്തിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും സീററിൽതന്നെ സ്ഥലം പിടിച്ചു.

തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നു ഏതു സ്ഥാനത്തേക്കു പോകാനാണോ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിറങ്ങിയതു് അവിടേക്കു പോകാനായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത ശ്രമം. അതായതു്

ഗ്രാജ് ഫർട്ടിലൈസ്. സ്റ്റേഫത്തിന്റെ മുനി
രിച്ചാർ പകർത്തുന്ന എയർഫോസ്സി
നോട്ട സംസാരിച്ചും അതിമനോഹരമായ
മദ്ധ്യരണ്യാഴിയും അതി വിസ്തൃതമായ
ചൈൻ മരങ്ങളും കണ്ടാസ്വദിച്ചും നല്ലൊരു
യാളെയെ സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടും സ്വഹ
സുന്ദരമായ വിഹാസത്തിൽ കൂടി പറന്ന്
ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ വിമാനവും ആരെയും
അത്ഭുത പരിതന്ത്രരാക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ജ
നബാഹുല്യമുള്ള ഗ്രാജ് ഫർട്ടിൽ വന്നിറ
ങ്ങി. ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ദർശിച്ച
ത് എല്ലാവരുടേയും അത്ഭുതാവഹമായ നോ
ട്ടമാണ്. കേരളീയ വനിതകൾ ചിലപ്പോൾ
അവർക്കൊരു കാഴ്ചവാസ്തുവായിരിക്കാം. ഈ
സമയം കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ എത്രയോ പേരു
ടെ ക്യാമറയ്ക്കുള്ളിൽ കടന്നുകൂടിയെന്നോ?
പക്ഷേ ഞങ്ങൾക്ക് അതിലൊന്നുമല്ലായിര
ന്നത്രമേ. ബഹു. ഫാ. ഡെബാററിനേ
യും തിരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ
ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിൽകൂടി പാഞ്ഞു നട
ന്നു. (ജമ്മനിയിൽ നിന്നും കേരളം സന്ദർശി
ച്ച ആളാണ് ബഹു. ഫാ. ഡെബാററിൻ)
അപ്പോൾ നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളത്തിന്റെ
പ്രതീതി ഉണ്ടാക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു
“മലയാള വർത്തമാനം” കേട്ടു. കൊച്ചുമിനി,
അതുകേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ
ന്നു തോന്നിപ്പോയി. കാര്യമെന്തെന്നോ? അ
റിയപ്പെടാത്ത ഒരു രാജ്യത്തിൽ നാം ചെല്ല
ുമ്പോൾ നമ്മുടെ കേരളീയരെ ഒന്നു കാണ
ുമ്പോഴും ആ മലയാളഭാഷയൊന്നു കേൾക്ക
ുമ്പോളുള്ള ആനന്ദം അപർണ്ണനീയമാണ്.
അതാരായിരുന്നെന്നോ? നമ്മുടെ ബഹു.
ജോസഫ് ഞായല്ലൂരച്ചനായിരുന്നു. കൂടാതെ
ഇവിടുത്തെ ബഹു. സിസ്റ്റേഴ്സും യൂണിവേ
ഴ്സിറ്റി ‘ഡിക്ടറും’ ഞങ്ങളെ സ്വീകരി
ക്കാതെത്തീർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട മിനി! ഇതുകൊണ്ടും ഞങ്ങളു
ടെ യാത്ര അവസാനിച്ചില്ല. ഞങ്ങൾ മുപ്പ
തുപേർ താമസിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്
പശ്ചിമ ജമ്മനിയുടെ തലസ്ഥാനമായ ബോ

ണിലായിരുന്നു. ഞങ്ങളെല്ലാവരുംകൂടി ഒരു
വാനിൽ കയറിയാത്ര ആരംഭിച്ചു. പോകു
ന്നവഴി എന്തെല്ലാം കാഴ്ചകൾ കാണാനു
ണ്ടെന്നു മോൾക്കറിയാമോ? ഭൂമിശാസ്ത്രപര
മായി പ്രസിദ്ധി ആർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള റൈൻ
നദിതീരത്തിലൂടെയായിരുന്നു ഞങ്ങൾ ബോ
ണിലേക്കു വന്നത്. ആ നദിയും അതിലെ
ബോട്ടുകളും കാണാൻ എന്തൊരഴകാണെന്ന
റിയാമോ? അതുപോലെതന്നെ അഴകേറിയ
പുത്തോട്ടങ്ങളും മറ്റും കടന്നുപോയപ്പോൾ
എനിക്കു തോന്നി ജമ്മനി പൂക്കളുടെ റാണി
യാണെന്നു്. വയലിൽ നെല്ലുവിളഞ്ഞുകിട
ക്കുന്നതുപോലെയാണ് ഇവിടെ കറുകൾ
നിരന്നു കിടക്കുന്നത്. ഏതായാലും മുന്നര
മണിയോടുകൂടി ഞങ്ങളെല്ലാവരും Univers-
itats Nerven Klinik-ൽ വന്നുചേർന്നു.

സ്റ്റേഫം നിറഞ്ഞ മിനിമോളെ! ഇങ്ങനെ
യായിരുന്നു വലുപ്പിച്ചുടേയും കൂട്ടുകാരുടേയും
ജമ്മൻ യാത്ര. എന്താ കേട്ടിട്ടു വരണമെന്നു
തോന്നുന്നുണ്ടോ? പിന്നെ മോടെ വലുപ്പിച്ചി
ക്കും കൂട്ടുകാർക്കും വേണ്ടി എന്നുമെന്നും ഉണ്ണി
ഈശോയോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം. ആ സ്റ്റേഫ
നാഥനിൽ ആശ്രയിച്ചാൽ അങ്ങ് നമ്മുടെ
എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സാധിച്ചുതരും. മോടെ
പിഞ്ചു ഹൃദയം ഈശോയിലേക്കുയർത്തുക. അ
തുപോലെതന്നെ ചേച്ചിമാരെ ജമ്മനിയിൽ
വിടാൻ അവരോമപരിശ്രമം ചെയ്തു വന്ദ്യ
പിതാവിനും ബഹു. അച്ചന്മാർക്കും സിസ്റ്റേഴ്
സിനും പ്രത്യേകിച്ചു. ബഹു. ലോറൻസച്ച
നുവേണ്ടിയും മോൾ പ്രാർത്ഥിക്കണമേ.

ഞാൻ വരുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷേ നീയെ
ന്നെ അറിയുകയില്ലായിരിക്കും. ആറുവർഷം
നീണ്ട ഒരു കാലാവധിയല്ലേ! ഞങ്ങളുടെ
പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും മുൻപന്തി
യിൽ തന്നെ നില്ക്കും. ചേച്ചിപറഞ്ഞ എല്ലാ
കാര്യങ്ങളും മോടെ പിഞ്ചു ഹൃദയത്തി
ന്റെ ഭിത്തിയിൽ പതിപ്പിക്കണം. എന്താ
വിവരണം മതിയാക്കട്ടെ. ഇനിയും ഇവിടു
ത്തെ വിശേഷങ്ങൾ യഥാവസരം മോളെ
അറിയിക്കാം.

ഒരു പ്രർത്ഥന

[റവ. ഫാ. ഇപ്പൻ കല്ലാശ്ശേരിൽ]

നരനായിപിറന്നോരു വരവേഷം പൂണ്ടൊരു
പരമേശൻ ഈശ്വരൻ മറിയസുതൻ
സുരലോക ശക്തിയാൽ വളരുന്ന വേളയിൽ
നരവൃന്ദം വിരവോടു ചൊല്ലതെന്തെ
ഉരിയകൊണ്ടൊരുനേരം വിരവോടു

പുലരുവാൻ
തെരുതെരെ തെരയുന്നു പല വേഷക്കാർ
പരിഹാസം പരിചോടെ പലരിലും

പതിക്കുന്നു
നരനെന്നിൻ ഭാഷണം പരമാശ്ചര്യം!

പറവയ്ക്കും പാമ്പിനും പല വഴിപോക്കുകൾ
പലവഴി കരുതുന്നു പെരിയദേവൻ
നരസുതശിരസ്സിന്നോ ചായ്വാൻ സ്ഥല
തരമില്ല ധരണിയിൽ ഗതികേടുതാൻ [ചില്ല
നരനായോരിശോധാം പരമേശൻ തന്നുടെ
കുരിശിന്മേൽ ശിരസ്സിനെ ചേർത്തുണ്ടച്ചു.
ഒരുനേരം ശരിയായി പരിചിന്തചെയ്യുകിൽ

സുരലോകം ധരണിയിൽ പരിശേഷിക്കും
അരുവികൾ പകരുന്ന ജലധാരമൂലമായ്
ഗിരിയിലെ കനക്ഷം പാരിധിയിൽ
പെരുതായെന്നകുതാരിൽ പുലരുന്ന

പാപങ്ങൾ
കരുണയാൽ ദൂരവേ മാറിക്കിടന്നേ.
കരുണാകരനാകും പരമേശാ സന്നിധി
ശരണം ഞാൻ ചേരുവാൻ കനിവുണ്ടമേ.
കുരിശിന്മേലൊരുദേവൻ "ഈതെ ഈതെ"

എന്നുള്ളൊരു
കരുണാർദ്ര രോദനം വർഷിച്ചപ്പോൾ
ഗുരുചര്യതല്ലര ശ്രേഷ്ഠജനങ്ങളും
നിരതരായ് നിന്നങ്ങു കൂകിയാത്തു-
പരമാർത്ഥംകലരുന്ന ഹൃദയത്തിൽ പരിശാന്തി
ചിരകാലം കാണുവാൻ കനിയേണമേ.
വരമേക താരകവൃന്ദങ്ങളെപ്പോലെ
പരിലസിച്ച് ധൂവാൻ പാരിടത്തിൽ.

For favours received. Inserted by

JOY,
Chandanapally.

KUNJOONJAMMA,
Keekozhoor

‘വായന’ മടക്കരുത്

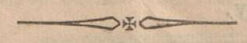
(റവ. ഫാ. ഡാനിയൽ അയ്യനേത്ത് M. A., L. Ph., L. D.)

നല്ല പാരമ്പര്യം പുലരണം: ദുഷിച്ച പാരമ്പര്യം നിലയ്ക്കണം. സകലരും സമ്മതിക്കുന്ന കാര്യമാണിത്. എന്നാൽ തത്വം ചിലപ്പോൾ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താറില്ലെന്നു മാത്രം. ഒരു സംഗതി ഉന്നം വച്ചാണു ഞാൻ പറയുന്നത്. കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരെകൂപ്പെട്ട സഹോദരങ്ങളെ സ്റ്റർശിക്കുന്ന കാര്യമാണതാനും. തൊട്ടതിനൊക്കെ “വീകാരിയോടും” ഇടവകക്കാർ തങ്ങളിലും വഴക്കടിക്കുന്ന ഒരു ദുഷിച്ച പാരമ്പര്യവും പേറിക്കൊണ്ടാണ് പലരും കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു കടന്നു വന്നിട്ടുള്ളത്. ആ പാരമ്പര്യം അടങ്കം തുടരാനും ചിലർ ഉത്സുകരാണ്. “പ്രമാണിത്വം” ചമയാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ചില വ്യക്താരും പുകന്മാരുമായിരിക്കും ഈ ‘കലഹ’നാടകത്തിലെ ‘സൂത്രധാരന്മാർ’. ഈ മൗഢ്യവും ‘അപ്പതവ്യം’ ഉരിഞ്ഞു കളഞ്ഞു സുബോധവും ഭൗമസൂത്രവും ധരിക്കേണ്ട കാലം അമാന്തിച്ചു. അതങ്ങനെ നീല്ക്കട്ടെ. ഒരു നല്ല പാരമ്പര്യം പുലരേണ്ട കാര്യം പറയാനാണു ഞാനൊരുമ്പെട്ടത്. അതു പറഞ്ഞു തുടങ്ങാം.

“ദൈവത്തിന്റെ ദിനമായ” ഞായറാഴ്ച പാവനമായി ആലരിക്കുന്ന പതിവ് നമുക്കുണ്ട്. അന്നു രാവിലെ ദൈവാലയങ്ങളിൽ പോയി ദിവ്യകർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ച് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിനു പുറമേ, ഉച്ചകഴിഞ്ഞു ‘വായന’ നടത്തുന്ന ഒരു പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ ഇടവകയിലുമുള്ള ആളുകൾ ഒരു സ്ഥലത്തോ സൗകര്യപോലെ പല സ്ഥലത്തോ സമ്മേളിക്കുക, വേദപുസ്തകത്തിലെ ഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുക, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഉരുവിടുക, പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യുക, സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹോദര്യത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷം പുലർത്തി പിരിഞ്ഞു പോകുക. ഇതിനാണ് ‘വായന’ എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നത്. എത്ര നല്ലൊരു പൊതു! മഹത്തായ പാരമ്പര്യം. എന്നാൽ എങ്ങനെ ഈ പതിവിനു പലപ്പോഴും മടക്കം വന്നുതുടങ്ങിയെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ പ്രയാസം.

ഇപ്പോൾ ഇക്കാര്യം പറയാൻ ഒരു പ്രത്യേക കാരണമുണ്ട്. ജപാപ്പസ്തോലികസഭ്യത്തിന്റെ സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിലെ നിന്യാഗം താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ്: “സഭയുടെ നിർദ്ദേശപരിധിയുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വേദപുസ്തകം വായിക്കുകയും അതിനെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തഴക്കം ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ വളർത്താൻ വേണ്ടി” പ്രാർത്ഥിക്കണം. “ദൈവവചനവും വെളിപാടിന്റെ കലവറയും ദിവ്യസത്യങ്ങളുടെ രത്നാകരവുമായ വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നതിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ, പ്രത്യേകിച്ച് കത്തോലിക്കർ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നിരിക്കുന്നില്ലെന്നു ഈ നിന്യാഗം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വളരെ ശോചനീയമായ ഒരു കാര്യമാണിത്. ആദിമസഭയിൽ വേദപുസ്തകപാരായണത്തിനു വലിയ സ്ഥാനം നല്കിയിരുന്നു. വേദപുസ്തകപണ്ഡിതനായിരുന്ന ജോറോ തന്റെ ഒരു ശിഷ്യനായ കത്തിൽ ദിവ്യസന വേദപുസ്തകം വായിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല പറയുന്നത്. വായിച്ചു വായിച്ചു ഉറക്കം വന്നാൽ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ താളുകളിൽ മുഖം ചായിച്ചുറങ്ങാൻ പോലും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. വേദപുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് മാർപ്പാപ്പാമാർ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള മാതൃകാലേഖനങ്ങളിലെല്ലാം വേദപുസ്തകപാരായണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ദിവ്യസന വീട്ടിൽ വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. ഒരു പക്ഷേ അതിനുള്ള സാഹചര്യം എല്ലാവർക്കും സിദ്ധിച്ചെന്നു വരില്ല. അക്കാരവ് ‘വായന’ നികത്തും. അതിനാൽ ഈ ‘വായനയ്ക്ക്’ മടക്കം വരുത്തരുതെന്നുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ അഭ്യർത്ഥന ഞാൻ പുറപ്പെടുവിക്കുകയാണ്. ഇതിനകം മടങ്ങിപ്പോയിട്ടുള്ളതെല്ലാം ഇത് പുനരാലോചിക്കുകയും ചെയ്യുക. നമ്മുടെ പുനരെകൂപ്പുസ്ഥാനം വളർത്താനുതകുന്ന ഒരു മുഖ്യമാർഗ്ഗമായി ഇതു പരിണമിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

ധ്യാനചിന്തകൾ

(വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോറെപ്പിസ്റ്റോപ്പാ)

ഭക്തിമാതൃം

III

മായാതത്വം

ശലോമോന്റെ സഭാപ്രസംഗി 1-ാം അദ്ധ്യായം 2-ാം വാക്യം:— (Ecclesiastes) “ഹാ മായ, മായ, സകലവും മായയത്രെ”.

ശലോമോൻരാജാവിന്റെ ഈ പുസ്തകം 12 അദ്ധ്യായമായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദിയോടേതും അതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത് മായയെപ്പറ്റിയാണ്.

കാണപ്പെടുന്ന ഭൗതികത്തിനപ്പുറം, നമുക്കു തീതമായ ഏതോ ഒന്ന് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതിനെ നാം ദൈവമെന്നു പറയും ചെയ്യുന്നു. ആ ഒന്ന് മനുഷ്യന്റെ ചിന്താഗതികളേയും വാക്കുകളേയും കർമ്മങ്ങളേയും എത്രയോ അധികം സ്വാധീനിക്കുന്നുവെന്ന് എല്ലാ മതങ്ങളിലുമുള്ള ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. കാണപ്പെടാത്ത ആ ഒന്നിനെ അറിയുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ, വിലങ്ങുതടിയായി നില്ക്കുന്നത് ഏതോ അതാണ് മായ. ഈ മായ റ്റോറോ? ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതായ ഈ ജഗത്തു് ശൂന്യമാണെന്ന് എങ്ങനെ പറയും. സൃഷ്ടിക്കു മുൻപുതന്നെ ഈ ജഗത്തു് ദൈവത്തിന്റെ ചിന്തയിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതു് ശാശ്വതമല്ല. വെളി. 21, 1-ൽ “ഞാൻ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ടു; ഒന്നാമത്തെ ആകാശവും ഒന്നാമത്തെ ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോയി; സമുദ്രവും ഇനി ഇല്ല”. എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ജഗത്തു് ശൂന്യമല്ലെങ്കിലും മാറ്റമുള്ളതാണെന്ന് പ്രസ്താവകൃത്തിൽ കാണുന്നു. മാറ്റമുള്ളതിന് കാരണം കൂടാതെ ഉത്ഭവിക്കുന്നതിനോ നിലനില്ക്കുന്നതിനോ സാധ്യമല്ല. ആ കാരണത്തെയാണ് നാം ദൈവമെന്നു പറയുന്നത്. ദൈവത്തിന് യാതൊരു കാരണത്താലും മാറ്റമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ദൈവത്തിന്റെ നിലനില്പിന് ഒരിക്കലേങ്കിലും കാരണം വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. അനാദിയായി, കാരണം ഇല്ലാത്തവനും, സർവ്വ

ത്തിന്റെയും കാരണനും ആയി ദൈവം നിത്യം നിലനില്ക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും, ശക്തിയും, പരിപാലനയും ജഗത്തിൽ നിന്ന് മാറാക്കളഞ്ഞാൽ ജഗത്തു് ശൂന്യമാകും. ദൈവത്തെക്കൂടാതെ നിലനില്പാൻ കഴിയാത്തതും മാറാങ്ങളുള്ളതുമായ ജഗത്തിനെയത്രെ മായമെന്നു പറയുന്നത്. ദൈവമാകുന്ന ആത്മസത്തയെ (Divine essence) മറക്കുകയും എന്നാൽ അല്ലാത്തതായി വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണ് മായ. ദൈവശക്തിയുടെയും പരിപാലനയുടെയും, സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെയും വ്യാപാരം ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ ജഗത്തു് ഇല്ല.

മായകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനമെന്തു്. അതിന്റെ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കാൻ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യമെന്നെന്നറിയണം. ഈ ലക്ഷ്യം യോഹ. 17, 3 ലും 21 ലും കാണാം. അതു ദൈവസാക്ഷാത്ക്കാരം എന്നു പറയുന്ന ഒരു ജ്ഞാനവും ഒരു ചെറുകുറുമത്രെ. അതുതന്നെയാണ് നിത്യജീവൻ. മേൽശ്രീസ്തുവിന്റെ ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുമെങ്കിൽ ഇന്ദ്രിയസുഖമല്ല മനുഷ്യന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യമെന്നും പിന്നെയോ ദിവ്യജ്ഞാനമാണെന്നും ഗ്രഹിക്കാം. ഇന്ദ്രിയസുഖത്തിലേക്കല്ല ദൈവസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിലേക്കാണ് മനുഷ്യൻ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും മായയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സുഖവും ദുഃഖവും മനുഷ്യന്റെ അദ്ധ്യാപകന്മാരാണെന്നും നന്മയെന്നും തിന്മയെന്നും നാം പറയുന്നവയിൽനിന്ന് വളരെക്കാര്യങ്ങൾ പറിക്കാൻണ്ടെന്നും നാം അറിയണം. മായയിൽക്കൂടെ നാം കടന്നുപോകുമ്പോൾ നമ്മിൽ പരിയുന്ന വിവിധങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളുടെ സംയുക്തഫലമായി ‘സ്വഭാവം’ എന്നൊന്ന് നമ്മിൽ ഉളവാകുന്നു. എന്താണ് ഈ സ്വഭാവം? മനുഷ്യന്റെ സംസ്കാരങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയാണ്. നിത്യതത്ത്വവേണ്ടിയുള്ള ഈ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിൽ മായയിൽ

കൂടിയുള്ള ഈ യാത്ര സാരമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നു. സുഖവും ദുഃഖവും തുല്യപങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ സുഖത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ദുഃഖങ്ങളാണ് മഹാത്മാരിൽ അന്തർലീനമായിരുന്ന വിദ്യാഗനി വെളിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. പലപ്പോഴും പ്രഹരങ്ങളാണ് സ്തുതികളെക്കാൾ ഒരു മനുഷ്യന്റെ യോഗ്യത പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിന് സഹായമായി കാണുന്നത്. കത്തോലിക്കാസഭയിലെ പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രം പഠിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഈ മായയിൽ കൂടിയുള്ള യാത്രയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നന്മതീവകളോടുള്ള പ്രതികരണം അവരെ ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചതായി കാണാം.

ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ മായയുള്ള സ്ഥാനം എന്താണെന്നു ഇപ്പോൾ ഗ്രഹിച്ചുകാണാം. ഈ മായാപ്രപഞ്ചത്തിൽനിന്നും ജ്ഞാനമണ്ഡലത്തിലേക്ക് (ദൈവത്തിലേക്ക്) കടന്നു പോകുവാൻ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന പാലമാണ് പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായ ക്രിസ്തു (യോഹ. 14, 6). ദുര്യമായിരിക്കുന്ന ഈ മായയിലുള്ള മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം എത്രയോ പരിമിതികൾ ഉള്ളതു്! ആവശ്യങ്ങളും, അസ്വസ്ഥതകളും, അസംതൃപ്തികളും, ദുഃഖങ്ങളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ മായ മനുഷ്യനെ ഉയർന്ന ഒരു ആശാകേന്ദ്രത്തിലേക്ക് ഉററുനോക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. മായയുടെ പ്രഹരങ്ങളില്ലെങ്കിൽ അദൃശ്യമായ ആ ദൈവിക ജീവിതത്തിനായി മനുഷ്യൻ ആഗ്രഹിക്കുമോയെന്നു സംശയമാണ്.

ഈ ഭൂമിയിലെ ജീവിതം നിരന്തരമായ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നതാണത്രെ. ഇവിടെ മാതാപിതാക്കൾക്കും സഹോദരന്മാർക്കും കളിപ്പറമ്പുകൾക്കും മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണ തൃപ്തിയാക്കുവാൻ കഴിവില്ലെന്നു അനുഭവത്തിൽ അറിഞ്ഞുകൂടെ? ലോകം സുഖം തരുന്ന ഒരു പ്രതാപിപ്പിച്ചാലും അസുഖം തരുന്ന ശാശ്വതമായ ഒന്നും ഈ ജഗത്തിലില്ല. അല്ലെങ്കിൽ മായാലോകമെ! ദുഃഖാലയമെ! നിന്നിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ സ്വതന്ത്രരാകും? സത്യം ഒന്നേയുള്ളൂ. അതു് നിത്യനായ ദൈവം മാത്രം. സത്യത്തെ സാക്ഷാൽക്കരിച്ചില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യജീവിതം തകർന്നുതന്നെ. പ്രാണായാമങ്ങൾകൊണ്ട് ശരീരദോഷങ്ങൾ മാറണം. അതിനെപ്പറ്റി മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏകാഗ്രതകൊണ്ട് മനോമാലിന്യങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യണം. ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം

ലോകത്തോടുള്ള വേഴ്ചകൾ നിമിത്തം സംഭവിക്കുന്ന ദോഷങ്ങളെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യും. ധ്യാനം ഉയർന്നുവരുന്നതോടും ദൈവസാക്ഷാൽക്കാരത്തിനു പ്രതിബന്ധങ്ങളായി നില്ക്കുന്ന രജസ് തമോ ഗുണങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യും.

മായാലോകത്തിനപ്പുറം കടന്നുപറുന്നതിനുള്ള കപ്പൽ യേശുക്രിസ്തുവാണ്.

“വിശ്വാസക്കപ്പലിൽ സ്വർഗ്ഗം

ചേരുവാൻ

ചുക്കാൻ പിടിക്കണേ പൊന്നനാഥാ”

“കൂടാരവാസികളാകും നമുക്കിങ്ങ”

വീടെന്നോനാടെന്നോ ചൊൽവാൻ എന്തു്”

Fro Favours received

Inserted by

Geevarghes Easow

Maruthureth House; Puthenpeedika.

മായ ഒരു കളരി മാത്രം. ഈ കളരിയിൽ കിടന്നു വലയുന്ന നാം പരമസത്യത്തിലേക്ക് ക്രിസ്തുവഴി കയറിപ്പറ്റണം. ദുര്യമായ പ്രപഞ്ചം നാം പ്രാപിക്കേണ്ട യഥാർത്ഥവസ്തുവല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ ശരിയായി അറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ മായാദർശനമുള്ളവരായിത്തീർന്നു. അദൃശ്യമായ ശാശ്വതത്തിലേക്ക് യാത്രപുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ ഈ ധ്യാനപാശ്തി

പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളു. മായയുടെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചാൽ നാം യഥാർത്ഥ സ്വതന്ത്രരായി. എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളേയുംകാൾ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നത് ആത്മജ്ഞാനമത്രെ. യോഹ. 17, 3 ലും 21 ലും പറയുന്നപ്രകാരം അതു മനുഷ്യനെ അമർത്തുകയും. സ്ഥലംമാറ്റമല്ല മോക്ഷം നല്കുന്നത്. ഈ മോക്ഷവാഗ്ദാനമുൾപ്പെടെ മറ്റു സകല കാര്യങ്ങളും അടങ്ങണം. മറ്റു കാര്യങ്ങൾ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുവാൻ സഹായങ്ങളും ഒരുക്കങ്ങളുമാകട്ടെ.

മനുഷ്യനെ അനശ്വരസത്തയുമായി (ദൈവം) സംയോജിപ്പിക്കുന്ന ആത്മയോഗം പരിശീലിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം വി: യോഹന്നാൻ ക്രോസ്സും ആവിലായിലെ വി: ത്രേസ്യയും പടിപടിയായി പറയുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ മനുഷ്യാത്മാവ് രൂപാന്തരപ്പെട്ട് ദൈവവൽക്കരണം പ്രാപിക്കും. (Transformation of soul) ഭീരുക്കൾക്കും വികല്പസ്വഭാവമുള്ളവർക്കും ഇതു പ്രാപിപ്പാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഒട്ടുണ്ടാത്ത സമ്പത്തും ദീർഘമായ ജീവിതകാലവും മായനയ്ക്കെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ആത്മാവിന്റെ ദൈവവൽക്കരണം കാണിച്ചുപരി: റൂഫാ മറുവശത്തും ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ധീരോദാത്തതയുള്ളവർ മാത്രം പരി: റൂഫായുടെ വിളികേട്ട് മായയിൽ വ്യാമോഹം വെട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും. പാക്കിസ്ഥാൻകാരോട് യുദ്ധം ചെയ്ത് മരിക്കാനുള്ള ധീരോദാത്തതയുണ്ടായാലും മായാജാലത്തിൽനിന്നും പുറത്തുവരുവാൻ അതു മതിയല്ല. അനേകരും ദൈവഭക്തന്മാരായി ദൈവത്തെ വിളിക്കുന്നതും മായാ സന്തോഷങ്ങൾ വലിച്ചുകിട്ടുവാനാണ്. അവരുണ്ടോ മായാവലയത്തിൽനിന്നും പുറത്തുവരാനു? തങ്ങളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിഗ്രഹിച്ച്, മനസ്സിനെ ജയിച്ച്, ദൈവത്തോടുള്ള ഐക്യം സാധിച്ച് മോഹങ്ങളെ ദൂരെയ്ക്കുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ ധീരന്മാർ. ഇതു സാധിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ധർമ്മം. ഇതാണ് കത്തോലിക്കാ വിശുദ്ധന്മാർ നല്കുന്ന അനശ്വരസന്ദേശം.

നോക്കുക! മനുഷ്യരെ പിടികൂടിയിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വളരെ ഭേദകരമാണ്. അതിൽനിന്നും മോചനം നേടുകയെന്നത് വളരെ പ്രയാസവുമാണ്. ബാഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ മുഴുകിയിരിക്കുകയത്രെ. ബാഹ്യബന്ധങ്ങൾ മനുഷ്യനെ ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തുന്നു. അവൻ മുഴുവൻ മായ

യാണെന്നാണ് സഭാപ്രസംഗി പറയുന്നത്. യഥാർത്ഥസത്യത്തിന് പകരം നിശ്ചിതനേയും, പരിശുദ്ധമായതിന് പകരം അശുദ്ധമായതിനേയും, സന്തോഷത്തിന് പകരം ദുഃഖത്തേയും, ആത്മാവിന് പകരം അനാത്മാവിനേയും, യഥാർത്ഥമായി കരുതി തെറ്റിദ്ധരിക്കത്തക്കവിധം മായ വളരെ ശക്തിയായി മനുഷ്യരെ അടിമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഒരാളുടെ ഇന്ദ്രിയലോകജീവിതം വളരെ വഞ്ചകമാണ്. എന്തെന്നാൽ അത് എല്ലാവസ്തുക്കളുടേയും അന്തസ്സത്തയായ ദൈവത്തെ മറച്ചുവെക്കുകയും ഒരുവന്റെ ഇന്ദ്രിയത്തിന് വിഷയമായ വസ്തുത മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥമെന്ന് തോന്നലുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സു

For favours received

Inserted by
M. M. Samuel,
Aikarakonam L. P. S.
Punalur.

വിശേഷത്തിലെ ധനവാനെപ്പോലെ മായയുടെ ബാലിശാവസ്ഥ പാതാളത്തിൽ ചെന്നു ചേർന്നിട്ട് അറിഞ്ഞാലെന്നു പ്രയോജനം?

സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച് ഒരു ബതൽ വിമുക്തിയെ പ്രാപിക്കാമെന്ന് മനോഹരം ചെയ്യുന്നവരുണ്ട്. അനശ്വരമായ ഏകവസ്തുവിന്റെ (ദൈവം) ജ്ഞാനംകൂടാതെ ഈ ലോകത്തിൽ വച്ച് ചെയ്യുന്ന എല്ലാ മഹൽകൃത്യങ്ങളും അന്തിമമായി ശോധനചെയ്യുമ്പോൾ കത്തിപ്പോകുന്ന മരം, പുല്ല്, വെണ്ണകൾ എന്നിവയായിത്തീരും (കൊറി. 3, 11-13)

ജീവകാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾ, വ്രതങ്ങൾ, ദാനങ്ങൾ, രാഷ്ട്രീയ ജീവിതം, ദേശസേവനം, സാമൂഹ്യജീവിതം, വ്യക്തിപരമായ ജീവിതം ഇവയെല്ലാംതന്നെ ദൈവത്തെ സാക്ഷാൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്ന കൃപാകർമ്മങ്ങളായി നാം നോക്കേണ്ട സേവനത്തിന്തക്കതുമാകട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ ശാന്തിക്കു പകരം സേവനംതന്നെ ശത്രുക്കൾക്കും മനക്കലക്കങ്ങൾക്കും വകതന്നവയായിരിക്കും. ദൈവത്തോടു് എത്രത്തോളം ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളമേ ശാന്തിയുണ്ടാകയുള്ളൂ. ഭൗതികതയുടെയും, ബാഹ്യതയുടെയും, സന്ദേഹങ്ങളുടെയും, അസ്ഥിരതയുടെയും പിന്നിലായി ആത്മീയതയുടേയും, ഐക്യത്തിന്റെയും, അനന്തതയുടേയും, നിശ്ചിതതയുടെയും യാഥാർത്ഥ്യം ഉണ്ടെന്ന് മനുഷ്യൻ പഠിക്കണം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ബോധമില്ലാതെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുകയും ജീവിതം വെറും പൊള്ളയായിത്തീരുകയും നിരന്തരവും ഉദ്ദേശവിഹീനവും ഉരുപ്പിച്ചെന്നപോലെ ആകുകയും ചെയ്യുന്നു. “ദിവ്യതയിൽ ജീവിക്കുകയെന്നതു് ഇന്ദ്രിയലോകത്തിന്റെ ഹൃസ്വതയിൽ മരിക്കുകയെന്നതാണു്”.

(തുടരും)

For favours received

Inserted by
Joy Chandanapally

നിങ്ങളുടെ ആഘോഷങ്ങൾക്കു് മകൾമാർത്തുവാൻ

സെൻറ തോമസ് ബാൻഡ്

തുമ്പമൺ

തുമ്പമൺ മാവിലാലി സെൻറ തോമസ് പള്ളി ഇടവകാംഗങ്ങളായ വിദ്യാർത്ഥി ശീലനം സിദ്ധിച്ച കലാകാരന്മാരെ അണിനിരത്തി ബു: വികാരിയുടെ മകുടാധികാരത്തിൽ സ്തംഭിതമാക്കി വിധം നടത്തിവരുന്ന ബാൻഡ് സംഘം. നിങ്ങളുടെ ആഘോഷങ്ങൾക്കു് സൗന്ദര്യവും, ചൈതന്യവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. പള്ളിപ്പെരുന്നാളുകൾ, ഘോഷയാത്രകൾ, സ്വീകരണങ്ങൾ, ശവസംസ്കാരം, വിലാപയാത്രകൾ മുതലായവയ്ക്കു് ബുക്കു ചെയ്യവിൻ!!

സി. ഡി. ശാമുവേൽ. ബാൻഡ് മാസ്റ്റർ

C/o തോണവേലിൽ വീടു്

പോസ്റ്റാഫീസിൽ കീഴടക്കവശം P. O. തുമ്പമൺ.

കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക്

(റീ. കെ. ജേക്കബ് കിഴക്കേടത്ത്. തുവയൂർ)

ക്രൈസ്തവകാഹളം 1965 ജൂലൈ ലക്കത്തിൽ പുനര്രെകുപ്പെട്ട സഹോദരങ്ങളുടെ പുനര്രെകുത്തിനു പ്രേരകമായിതിന്ന് പ്രധാനസംഭവം അഥവാ കാരണം വിവരിച്ചു എഴുതി അയച്ചാൽ ആയത് കാഹളത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണെന്നുള്ള വാർത്ത ഞാൻ വായിക്കുകയുണ്ടായി. ആയതനുസരിച്ചു കത്താവിൽ എളിയ ദാസനായ ഞാൻ വിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനര്രെകുപ്പെട്ടുവാനുണ്ടായ കാരണം അടിയിൽ ചേർക്കുന്നു.

ഞാൻ ജനിച്ചു വളർന്നത് യാക്കോബായ സഭയിലാണ്. ജന്മശ്രേഷ്ഠം തുവമൻ എന്ന സ്ഥലമാണ്. അവിടെനിന്നും പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സു മുതൽ കോന്നിയൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു പോയി താമസിച്ചു. ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്നത് തുവയൂർ പടിഞ്ഞാറ് സെൻറ് മേരീസ് കത്തോലിക്കാപള്ളി ഇടവകക്കാരനായി കിഴക്കേടത്ത് വീട്ടിൽ ആണ്.

ആത്മരക്ഷ പ്രാപിക്കുവാൻ സഭയെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകിലേ സാധിക്കയുള്ള എന്ന പരമാർത്ഥം ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ദൈവകൃപയാൽ എന്നിൽ കടികൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സത്യമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഞാൻ എന്റെ കഴിവനുസരിച്ചുള്ള ഭക്തികൃത്യങ്ങൾ

കൂടെ വിശ്വാസത്തോടെ പങ്കുകൊണ്ടു ജീവിച്ചുവന്നു.

കോന്നിയൂർ യാക്കോബായ ഇടവക നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നത് ഓമല്ലർക്കാരായ പട്ടക്കാരായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഒരു വൈദികനായിരിക്കുന്ന ബ. ഫാദർ ജോഷ്വാ പീടികയിൽ അവർകളുടെ പിതാവു പരേതനായ ഗീവർഗീസ് പീടികയിൽ അവർകൾ ആ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 1926-ൽ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനര്രെകുപ്പെട്ടു. ഈ സമയത്തു ഞാൻ കോന്നിയിൽ താമസിച്ചുവരികയായിരുന്നു. കോന്നിയിൽനിന്നും എന്റെ ഏകദിനമായ പച്ചത്തുവീട്ടിൽ പരേതനായ പി. കെ. സ്റ്റീഫനായും കുടുംബവും കൂടെ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനര്രെകുപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. ഇതിനേക്കുറിച്ചല്ലാം സ്ഥലത്തുള്ള ഞങ്ങൾക്കു വലിയ വിരോധമുണ്ടാകയും ഇവരെക്കൊക്കെ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനര്രെകുപ്പെട്ടത് ഏതോ ചില ആദായമാർഗ്ഗത്തിന്റെ പേരിലാണെന്നു കാരം പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. സഭയെക്കുറിച്ചു വേണ്ടതുപോലെ പഠിക്കുന്നതിനു യാക്കോബായസഭയിൽ വെച്ചു എനിക്കു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. സ

(302-ാം പേജിന്റെ തുടർച്ച)

ഹിതരൂപജന്മജീവിതം സാക്ഷാൽ കൊണ്ടാടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജീവിതസാക്ഷാൽപ്പത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി തിരുമേനിയും മോൺസിഞ്ഞാറന്മാരും അനേകം വൈദികന്മാരുടേയും സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. 1940-ൽ കാൻഡിയിൽ നിന്നു വൈദികനായി വന്ന ബ. കരിയിലച്ചൻ, തിരുവനന്തപുരം പെററിസെമിനാരി വൈസ് റക്ടർ, റക്ടർ, പല പള്ളികളിലും വികാരി, മൈലപ്രാ മൈസ്റ്റർ ഫെഡ് മസ്റ്റർ, നാലാഞ്ചിറ മോഡൽസ്റ്റർ ഫെഡ് മസ്റ്റർ എന്നീ നിലകളിൽ ആത്മാർത്ഥമായ സേവനങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു വർഷമായി പട്ടം മൈസ്റ്റർ ഫെഡ് മസ്റ്ററായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു പട്ടം മൈസ്റ്റർ എല്ലാ നിലകളിലും കാര്യമായ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കശാഗ്രാബുദ്ധിയും മിതഭാഷിയും ഉത്തമവൈദികനുമായ പെ. ബ. കരിയിലച്ചൻ ക്രൈസ്തവകാഹളം സകല മംഗളങ്ങളും നേർന്നുകൊള്ളുന്നു.

കശാഗ്രാബുദ്ധിയും മിതഭാഷിയും ഉത്തമവൈദികനുമായ പെ. ബ. കരിയിലച്ചൻ ക്രൈസ്തവകാഹളം സകല മംഗളങ്ങളും നേർന്നുകൊള്ളുന്നു.

തൃംഗ്രഹിച്ചാൽ ഞാൻ അതു സ്വീകരിക്കുമെന്ന് എന്റെ സ്നേഹിതനായ പി. കെ. സ്റ്റീവിയോട് എന്നേക്കുറിച്ച് ഒരു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ ഇപ്പോഴേങ്ങനെയ ചില കാര്യങ്ങളും വന്നുകൂടി. ഇക്കാലത്ത് മി. പി. കെ. സ്റ്റീവിയ സത്യദീപത്തിന് ചില ലേഖനങ്ങൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ എന്നോടു ചോദിച്ചു. "സ്നേഹിതാ, നമ്മുടെ മശിഹാ തമ്പുരാൻ ഈ ലോകത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭ ദുശ്ശമോ അദൃശ്യമോ; എന്തു തോന്നുന്നു?" ഞാൻ ഉത്തരമായി സഭ ദുശ്ശമമാണ് എന്നു പറഞ്ഞു. രണ്ടാമതായി ആ സഭ ഏകമോ, പലതോ എന്നു ചോദിച്ചു. വിശ്വാസപ്രമാണം പഠിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സഭ ഏകമാണ് എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. മൂന്നാമതായി ആ സഭയ്ക്ക് ദുശ്ശമായ ഭരണാധികാരികളുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു. ഉത്തരം ദുശ്ശമായ ഭരണാധികാരികളുണ്ട്. നാലാമതായി ദുശ്ശമായ ഭരണാധികാരികളിൽ ശ്രേഷ്ഠാധികാരിയായി മശിഹാ തമ്പുരാൻ ആരെയെങ്കിലും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനു വേദപുസ്തകത്തിൽ വല്ല തെളിവുമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു വി. പത്രോസിനെ സഭയുടെ പരമാധികാരിയായി മശിഹാ തമ്പുരാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതായി പല വേദതെളിവുകളുമുണ്ട്. യഥാർത്ഥ യാക്കോബായ സഭയും അതിനെ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു.

അഞ്ചാമതായി മശിഹാ തമ്പുരാൻ ഒരു ചരിത്രപുരുഷൻ കൂടിയായാൽ ഞാൻ സ്ഥാപിച്ച സഭാസ്ഥാപനത്തിന് ഇട മുറിയായ് ഒരു പിൻതുടർച്ചക്കാരനുമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമോ എന്ന് ചോദിച്ചു. ഞാൻ ഉത്തരമായി ഐക്യമായി കൈവെച്ചോട്ടുകൂടിയ ഒരു പിൻതുടർച്ചക്കാരൻ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ഏറ്റവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ് എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളെ ചിന്താവിഷയമാക്കി നിങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന യാക്കോബായ സഭയ്ക്ക് ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ എല്ലാം ചേരുന്നുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അന്നു മുതൽ ഞാൻ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. കൽക്കിട്ടനാ സുനഹദോസിനെ നിഷേധിച്ച് സഭയിൽനിന്നു കന്നു നിൽക്കുന്നത് നല്ലതാണോ എന്ന്. അതോടുകൂടെ പ

ലകത്തോലിക്കാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും കൂടെ വായിക്കുവാൻ ഇടയായി. ശീശ്മരക്ഷയ്ക്കു തടസ്സമുള്ളതാണല്ലോ എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ച യാക്കോബായക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. മറുതലിപ്പുകാക്കും ചണ്ഡാലക്കും ഒരിക്കലിരിക്കുന്ന നരകം നേട്ടുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ഇടയാകരുത്, എന്ന്. കുറച്ച ദിവസം ഈ ചിന്തയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഒടുവിൽ തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന കാലം ചെയ്ത മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിക്കോന്നിസ്സ് അടുത്തു വലംചഴിയിൽ ആരാധനയ്ക്കുള്ള തൽക്കാല ഷെഡ് തുറക്കുവാനായി വരികയും ഞാനും മിസ്റ്റർ പി. കെ. സ്റ്റീവിയയും അവിടെ പോകുകയും വന്ദ്യ തിരുമനസ്സിലെ മുമ്പാകെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു ഞാൻ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മാർ ഈ വാനിയോസ് തിരുമേനിയും മറ്റും പുനരൈക്യപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു കൊല്ലം കൂടി കഴിഞ്ഞാണ് എന്റെ പുനരൈക്യം.

For favours received

Inserted by

Geevarghese Easow
Maruthureth House,
Puthenpeedika.

ക്രിസ്തനാഥൻ

സുപ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥമായ “ക്രിസ്തനാഥനുകരണം”-ത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. “ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ പരമമായ ധർമ്മം കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുകയത്രേ” ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് യേശു സർവ്വസ്വമാണ്. താൻ “വഴിയും സത്യവും ജീവനും”മാകുന്നു.” “മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കായി ആകാശത്തിന്റെ കീഴിൽ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമമല്ലാതെ ഒരു നാമവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല” അതിനാൽ ക്രിസ്തുവിനെ നന്നായി അറിയാൻ നാം സർവ്വമായതിനേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്തു ആരു? താൻ നമുക്കുവേണ്ടി എന്തുചെയ്തു? താൻ എപ്രകാരമുള്ള ജീവിതം നയിച്ചാണു നമുക്കു മാതൃകതരുത്തുന്നത്? താൻ അരുളിച്ചെയ്ത ദിവ്യോപദേശങ്ങളേതെല്ലാം? ഇമ്മാതിരിക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലേക്കു നാം കടന്നുചെല്ലേണ്ടതുണ്ട്.

നലംതികഞ്ഞ പണ്ഡിതന്മാരും ഗവേഷകരും രചിച്ച “ക്രിസ്തനാഥചരിത്രം” ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാശ്ചാത്യഭാഷകളിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ആബേഹുവ, ലഗ്രാഞ്ജ്, പപ്പിനി, കാൾ ആഡം, റിച്ചിയോത്തി, ഡാനിയൽ റോപ് തുടങ്ങിയവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധങ്ങളത്രേ. ഒരമേരിക്കൻ പണ്ഡിതനായ ഇസിദോർ ഒബ്രിയന്റെ കൃതിയും പ്രശസ്തി ആർജ്ജിച്ചതാണ്.

മലയാളത്തിൽ “ക്രിസ്തനാഥചരിത്രം” ദുർല്ലഭമാണെന്നുവേണം പറയാൻ. സ്വതന്ത്രകൃതികൾ നന്നേചുരുങ്ങും. ഏതാനും പരിഭാഷകളും കണ്ടേക്കാം. ഇക്കുറവെല്ലാം നികത്തുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥതല്പജം ഇതാ മലയാളികൾക്ക് അനുഗ്രഹീതരൂപികാകാരനായ ഫാദർ ജേക്കബ് ഞായല്ലൂർ കാഴ്ചവച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതൊരു സ്വതന്ത്രകൃതിയല്ല സമ്മതിക്കണം. ഇസിദോർ ഒബ്രിയന്റെ മൂലകൃതിയുടെ വിവർത്തനമാണെന്നു. എന്നാൽ

എന്തൊരു മികച്ച വിവർത്തനം! തള്ളേണ്ടതു തള്ളിയും കൊള്ളേണ്ടതു കൊണ്ടും ചിലപ്പോൾ പരമനിഷ്ഠാണതും പരിഭാഷകൻ വേണ്ട ഒരുചിന്തയും ദീക്ഷിച്ചാണീ പരിഭാഷ നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഏതാണ്ട് ഒരു സ്വതന്ത്രമലയാളകൃതിയുടെ സ്ഥാനത്തെത്തുന്നുണ്ടിത്രനാം. അക്ലിഷ്ടമായ ശൈലിയും ലളിതസുന്ദരമായ ഭാഷയും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു മാറുകൂട്ടുന്നു. വിവർത്തനം ക്ലേശകരമായ ഒരു ജോലിയാണ്. ഫാദർ ഞായല്ലൂർ ഈ ക്ലേശം വിജയപൂർവ്വം തരണംചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കെട്ടും മട്ടും തരക്കേടില്ല. ചിന്തയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനും പറ്റിയ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു പ്രചുരപ്രചാരവും ഗ്രന്ഥാകാരൻ ഭാവുകവും നേരുന്നു.

ഫാദർ ഡാനിയൽ അയ്യനേത്ത് M. A.

For favours received

Inserted by

K. P. MARYAMMA.

അതിരൂപത വാർത്തകൾ.

തിരുവനന്തപുരം ആർച്ചുബിഷപ്പ് ബന ഡിക്ററ്റ് കാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേ നി 21-ാം പൊതു സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കുവാനായി ഈ സെപ്റ്റംബർ 3-ാം തീയതി വിമാനമാർഗ്ഗം റോമിലേക്ക് പോയിരിക്കുന്നു.

കളിക്കവിള മുതൽ തെക്കോട്ട് മദ്രാസ് സ്റ്റേറ്റിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ സ്കൂളുകളിൽ മലയാളം നിറുത്തിക്കളയുകയും തമിഴ് മാത്രം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവതുന്നതിനാൽ അവിടെ മലയാളമറിയുന്നവർ വളരെ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടെയുള്ള നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗാത്മം കർവ്വാനകൃമവും കർബ്ബാന തക്സായും തമിഴിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സെപ്റ്റംബർ 21-ാം തീയതി ചെല്ലാകോണം പള്ളിയിൽ റാച്ച് വന്ദ്യ റമ്പാച്ചൻ തമിഴിൽ കർബ്ബാന ചൊല്ലി അവയുടെ ഉൽഭാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

മരിയാഗിരി പള്ളിയിലെ പെരുന്നാളോടനുബന്ധിച്ചുള്ള സുവിശേഷ പ്രസംഗയോഗം പീലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിലും റവ. ഫാ. വി. പി. ഏബ്രഹാം, ഫ്രാൻസിസ്കൻ ബ്രദേഴ്സ് എന്നിവരുടെ പരിശ്രമത്തിലും ഈ സെപ്റ്റംബർ 23 മുതൽ 26 വരെയുള്ള തീയതികളിലായി നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കാമല്ലൂർ റവ. ഫാദർ ജോഷ്വാ പീടികയിലിന്റെ പ്രിയ മാതാവ് പാർദ്ധ്യുസമ്മ ജമായ രോഗം മൂലം ഈ 29-ാം തീയതി കർത്താവിൽ നിന്നു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ശവസംസ്കാരകർമ്മം പെ. ബ. റമ്പാച്ചന്റെയും റവ. ഫാദർ ജോഷ്വാ പീടികയിലിന്റെയും പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിലും ഒട്ടനേകം പട്ടക്കാരുടെയും ഇടവകജനങ്ങളുടെയും ബന്ധുപ്രാദികളുടെയും സഹായസഹകരണത്തിലും

പുത്തൻ പീടിക സിറിയൻ കത്തോലിക്കാ പള്ളി സിമിററായിൽ യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പരേത നിര്യാതനായ ഫാദർ ഗിപറുഗിസ് പീടികയിലിന്റെ പ്രിയ പത്നിയായിരുന്നു എന്നതും സ്മരണയുമാണ്. പരേതയുടെ ആത്മാനുശ്വാസം പ്രാർത്ഥിച്ചാറാകണം.

റവ. ഫാദർ മാത്യു ഇലഞ്ഞിക്കൽ ഉപരിപഠനാത്മം ഈ സെപ്റ്റംബർ 29-ാം തീയതി വിമാനമാർഗ്ഗം റോമിലേക്ക് പോയിരിക്കുന്നു.

For favours received

Inserted by

ശാന്ത ജോൺ,
വലിയവീട്ടിൽ, തുമ്പമൺ.

ഇടമൺ ഇടവകയിൽപ്പെട്ട റവ. ബ്ര. തോമസ് പടിയംകുളം ഉപരിപഠനാർത്ഥം ഈ 29-ാം തീയതി ഇവിടെനിന്നും വിമാനമാർഗ്ഗം ജർമ്മനിയിലേക്ക് പോയിരിക്കുന്നു.

നേഴ്സിംഗിനു പഠിക്കുവാനായി നമ്മുടെ പല ഇടവകകളിൽനിന്നുമായി സ്കൂൾ ഫെനൽ പാസായ ഏഴ് പെൺകുട്ടികൾ ഈ

സെപ്റ്റംബർ 29-ാം തീയതി വിമാനമാർഗ്ഗം ജർമ്മനിയിലേക്ക് പോയിരിക്കുന്നു.

കാർണ്ണാടകത്തിലെ സൺ ഡേ സ്കൂളിന്റെയും ലിജിയൻ ഓഫ് മേരിയുടേയും ഏകോപിച്ചുള്ള വാർഷികസമ്മേളനം 11-9-65-ൽ വെരി. റവ. ഫാ. ജോർജ് പാലത്തുംപാട്ടിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്നിരിക്കുന്നു. മി. പി. സി. ഡാനിയേൽ ബി. എ. ബി എൽ പ്രസംഗിച്ചു. കുട്ടികളുടെ വിവിധ കലാപരിപാടികളും നടത്തപ്പെട്ടു.

തൃവനന്തപുരം മാനിലാലി ഇടവകയിലെ സൺഡേസ്കൂൾ വാർഷികം വിവിധ പരിപാടികളോടുകൂടി സെപ്റ്റംബർ 5-ാം തീയതി റവ. ഫാ. തോമസ് പ്ലാവിലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. റവ. ഫാ. തോമസ് പൊൻമേലിയും ശ്രീ പി. വി. തോമസ് B. Sc B Ed-ഉം പ്രസംഗിച്ചു.

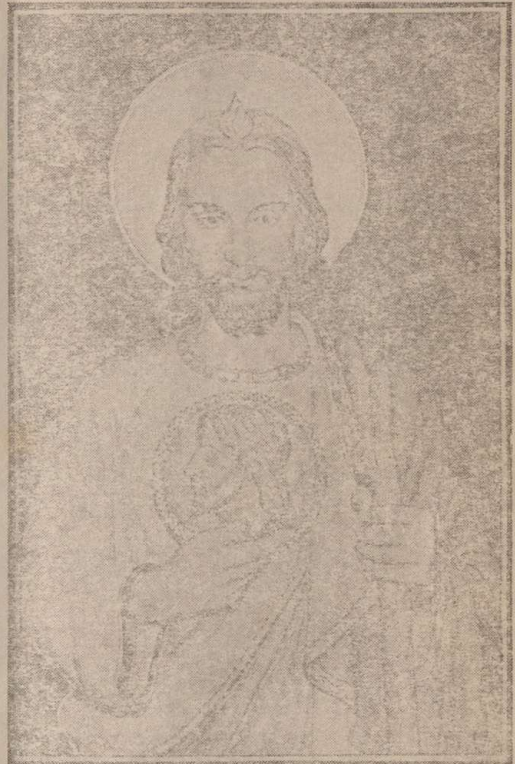
പഴയിക്കോണത്തു് നവീനമായി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവാലയത്തിന്റെ കൂദാശാകർമ്മം അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി ആഗസ്റ്റ് 21-ാം തീയതി നിർവഹിച്ചു. കർമ്മാരുടെയും ഇടവകക്കാരുടെയും വകയായി വികാരി റവ. ഫാ. ജോസ് മാത്യുവിന്റെ പ്രഗത്ഭ നേതൃത്വത്തിൽ തിരുമേനിക്കു ഒരു വമ്പിച്ച സ്വീകരണവും നൽകപ്പെട്ടു. പള്ളികൂദാശയിലും അതിനു ശേഷം നടന്ന പൊതുയോഗത്തിലും വലിയ ഒരു ജനക്കൂട്ടം സംബന്ധിച്ചു.

ഷഷ്യാബ്ദപൂർത്തി.

റവ. ഫാദർ ജോസഫ് വാഴപ്പിള്ളേത്തിന്റെ ഷഷ്യാബ്ദപൂർത്തി വടശ്ശേരിക്കരവച്ച് ആഘോഷിച്ചിരിക്കുന്നു. രാവിലെ പള്ളിയിൽവെച്ച് വെ. റവ. ഫാ. തോമസ് പണിക്കരും വെ. റവ. ഫാ. ഏബ്രഹാം തെക്കേത്തും റവ. ഫാ. ഒ. കെ. വറുമീസും ചേർന്നു വി. മൂന്നിന്മേൽ കുർബാന ചൊല്ലി. അതിനു ശേഷം നടന്ന യോഗത്തിൽ റവ. ഫാ. സ്റ്റീഫൻ ഒ. ഐ. സി. അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

ബ. അച്ചന്മാരുടെയും നേർന്നുകൊണ്ടു വലയം പ്രസംഗിച്ചു. പല പാരിതോഷികങ്ങളും ബ. അച്ചന്മാർ ലഭിച്ചു. റവ. ഫാ. സാമുവേൽ തെങ്ങുവീളയും റവ. ഫാ. മാത്യു വാഴപ്പിള്ളേത്തും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ബ. അച്ചന്റെ വീട്ടിൽവെച്ച് പ്രാർത്ഥനകളും സഭയും നടത്തപ്പെട്ടു. അച്ചൻ സകല ഭാവുകങ്ങളും നേർന്നുകൊള്ളുന്നു.

For favours received

Inserted by
P. A. T.

ശ്രദ്ധിക്കുക!

ക്രൈസ്തവകാഹളത്തിന്റെ വരിസംഖ്യ കുടിശിഖയുള്ളവർ അതുടനേതന്നെ അയച്ചു തന്നു സഹായിക്കണമെന്നുപക്ഷ. M. O. അയയ്ക്കുമ്പോൾ രജി. നമ്പർകൂടി കാണിച്ചിരിക്കണമെ. നന്ദി.

മാനേജർ,
ക്രൈസ്തവകാഹളം, തിരുവനന്തപുരം-4.

ഉടൻ ആവശ്യപ്പെടുക

‘ക്രിസ്തനാഥൻ’

റവ. ഫാദർ ഇസിദോർ ഓബ്രിയൻ രചിച്ചതും ഫാദർ ജേക്കബ്ബ് ഞായലൂർ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതുമായ ഈ സുന്ദരകൃതിയുടെ ആദ്യത്തെ പതിപ്പ് മിക്കവാറും തീരാറായിരിക്കുന്നു. അടുത്തറിൽപരം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് വില അഞ്ചു രൂപ. മുൻകൂർ പണമയയ്ക്കുന്നവർക്ക് പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് സുപ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനും ഗ്രന്ഥകാരനുമായ മോൺ. തോമസ് വടശ്ശേരി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധിക്കുക.

“ഗ്രന്ഥം ബൃഹത്തും ആകാരം മനോഹരവും ഭാഷ ലളിതസുന്ദരവും പ്രതിപാദനം സരസകോമളവും ആയിരിക്കുന്നു. സുവിശേഷങ്ങളിലെ കാര്യങ്ങൾ സുവ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അവഗാഹം പഠനം ചെയ്യുന്നതിനും ഈ ഗ്രന്ഥം വളരെ ഉപകരിക്കും. ഗ്രന്ഥത്തിന് പ്രചുരപ്രചാരവും ഗ്രന്ഥകാരന് വിജയമംഗളങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു”.

തിരുവല്ല,
22—8—’85.

മോൺ. തോമസ് വടശ്ശേരി.

കോപ്പികൾ അധികമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉടൻ ആവശ്യപ്പെടുക.

മാനേജർ,
സെൻറ് മേരീസ് പ്രസ്സ്,
പട്ടം, തിരുവനന്തപുരം-4.